

Pars I.

Incipit summa que vocatur *Catholicon* edita a fratre Joanne de Janua: ordinis fratrum predicatorum.

Rosodia que

dam pars grammaticae nuncupata. **P**artes signatae grammatice sunt quatuor. s. orthographia: etymologia: dialectica: prosodia. Orthographia dicitur ab ortho- qd est rectus: et graphia scriptura. Inde orthographia id est tractatus de recta scriptura litterarum et syllabarum. Etymologia dicit ab ethymon qd est verus: et logos sermo. id est etymologia. i. tractatus de veritate omnium partium orationis absolute. Dialectica dicitur a dia qd est de: et syntaxis qd est constructio: inde dialectica. i. tractatus de constructione perfecta. Prosodia vero dicitur a pros qd est ad: et odos qd est cantus: inde prosodia. i. tractatus de cuiuslibet dictio- nis tempore vel acerbo. Principaliter autem in isto tractatu sine libro intendo de prosodia: licet etiam de aliis tribus partibus aliqua hic tangam. Unde tractatus iste tanquam a principaliori intento: si placet prosodia nuncupetur: vel si magis placet liber iste vocetur *Catholicon*: eo qd sit cois et yniuersalitas. Halet siquidem ad oes ferme scientias. Nam hic de facili inuenies ynde dictiones formen et deriuenter: quo scribatur et proferatur: qualiter exponantur et ethymologizentur et construantur. Inuenies etiam hic multas utiles questiones naturales theologicas motas et declaratas. Ordo autem istius libri talis est. Primum licet principaliter intendas de prosodia: tamen qd orthographia est quodammodo via ad prosodia: aga de orthographia. Secundo de prosodia. Tertio de etymologia et dialectica qui mixtum aliqui dicuntur. Heide spaliter de constructione et suis spesibus et partibus: necnon de subiungenda. Quarto determinabo de figuris. Quinto de orthographia: prosodia: origine et significacione quarundam dictiorum que sepe inueniuntur in biblia: et in dictis scotorum: et etiam poetarum in ordinem alphabeti ordinate subiungam. Libellum autem huc ad honorem dei et glorie virginis Marie: et beatitudinis patris nostri: et oium scotorum electorum: necnon ad utilitatem meam et ecclesie sancte dei ex diversis maiorum meorum dictis multo labore et diligentia studio copilati. Operisque ac studii mei est et fuit multos libros legere: et ex plurimis diversos carperem flores: que meliora et virilia sunt cum beato Hieronymo electuris. Nam enim Basilius qui virilia sunt madari memorie principalius meruerunt. Demetria enī est supuacua addiscere in tā teprōsis egestate. Si alicubi vox nostra insonuit: non a prīnis discessit limitib. Hoc autem non presumēs de virib p̄p̄ys attētauū: cum quis nullus sint: sed presumatio fiduciā laborisq̄ mercedē totali in samaritano pulso timore figens: qui platis in p̄curatione semiuum duobus denariis superrogati cuncta reddere est p̄fessus. Delectat nos sane veritas pollicētis: sed terret imēstas laboris: desideriū hortat p̄ficiēdi: sed dehortat infirmitas deficiēdi: quā vincit zelus vtiq̄ domini dei. In hoc autem tractatu non solū piū lectorē: sed etiam libez correctorē desidero: dummodo eius sit scientia inuidētis absq; veneno. Quiesco autem mente deuota ut quisq; huc libru legerit: apud distritus iudicē solatium mihi sue orōnis impēdat: et omne qd in me sordiduz deprehēderit orōnibus diluat. Orationis autem et expositionis virtute collata lector meus in recopēsatione me supererat. Si tamen per me verba accipit: pro me fratre Joanne Januensi fratru predicatorum minimo ad deū

De littera

preces deuote fundat.

De prima parte istius operis. s. de orthographia.

Rima ergo pars istius

libri ut dixi est orthographia. Circa quam sic pcedā. Primo namq; aga de līta. Secundo de syllaba. Tractatur autem de littera dicemus de diffinitio: diuisione: diuisionis declaratione: mutatio: et recto ordine literarum.

De littera. Littera est minima pars constitutiva vocis. Vel littera est vox idem, dualis que scribi potest. Dicitur autem littera a uno linis vel a litteris: eo qd antiqui scribēbāt in ceratis tabulis: et postea linebāt.

Litterarum aliae sunt vocales: aliae consonantes. Vocales sunt quinq; s.a.e.i.o.u. Nam y. idem est qd i. vocalis. Consonantia qd am sunt semiuocales: et qd am mute. Semiuocales sunt septem. s.l.m.n.r.s.x.z. Mute sunt noue. s.b.c.d.f.g.k.p.q.t. r. u. posite ante vocales in principio eiusdem syllabe: ut ui, no et venus. Itam si est sonans ante us: ita remanet abiecta us: ut cuius cui et pompeius pompejus: ppter hunc datum ei in quo est vocalis. R. et k. sunt idez elementū qd c. V. vo nō est līta sed aspiratio nota. Liquide sunt due. s.l.t.r. que posite post mutam in eadem syllaba permitunt pcedentes vocalē naturaliter longā coripi: et ascela et tenebre. Aliplures sonantes sunt tres. s.i.consonans posita iter duas vocales naturaliter. et x. et z. semper: et maior dux gaza. Semiuocales autem dicuntur qd per se plena vocem faciunt. Semiuocales appellantur qd plenam vocem nō habent: ut semideos semiueros appellamus: nō qd dimidiā partē habeat deoꝝ vel viroꝝ: sed qd non sunt pleni dux vel viri. Mute dicuntur nō qd oīo careat vox: sed qd exigua partē vox habet: sicut iforis dicuntur mulier nō qd caret forma: sed que male est forma ta. Et dicimus frigidū eum nō qui penitus expers est calor: sed qd minime hoc vīt. ynde mutes nominate sunt ad comparationē bene sonantia. Semiuocales qd tūm vincuntur a vocalibꝝ tātu superat mutas. R. et q. quis figura et noīe videantur aliquā brevem dīam cu c: tñ eadem: taz in sono vocū qd in metro p̄tinent p̄tātem: et k. quidē penit̄ sanguinaria est.

Nulla enim videtur rō cur sequente a. debeat scribi k. kartago enim et caput siue p. et siue p. k. scribantur: nullā faciunt nec in sono nec in p̄tāte eiusdem sonantis dīam. V. vo ppter nihil aliud scribēda esse videtur nisi vt ostēdat sequētem u. an litterā vocalē in eadē syllaba posita pdere vim līe in metro. nō enim facit positiones: qd si ideo alia līta est existimāda qd. qd c: debet g. quoq; cum sīlīr p̄ponit u. amittēti vim līe alia putari: et alia cum id non facit. Dicimus enim anguis sicut quis: et anguis sicut cur. vīl si velimur cuius veritate cōtēplari non plus qd. s. litteras in latino sermone habemus: hoc est. i. s. antiquas grecorum. et x. et f. postea additas. et eas quoq; ab eisdē sumptas. Nam y. et z. grecorum causa nominis astruimus. V. vo aspirationis nota est: et nihil aliud habet littera nisi figura: et qd in versu scribitur inter alias litteras: sic dicit p̄sicianus in p̄mo maioris. Item sciendū est qd nulle p̄positiones vel iunctiones debet aspirari. Omnes autem aliae partes orationis aspirantur: ut hamus: heros: habes: hic: heu: sicut dicit p̄sicianus in tractatu p̄positionis. Itēz aspiratio ut dicit p̄sicianus in p̄mo maioris. ponitur ante oes vocales: ut habeo: heros: heymus: hum: bylas. Post consonantes autem quatuor tātu modo more antiquorum grecorum. s. c. ut chremes: t. ut thraso: p. ut philippus: r. ut pirrhus. Ideo autem extrinsecus h. scribitur vocalibus ut minimus sonet: sonantibus autem strinsecus post ut plurimū sonet. His volit vel vox plus se sonat cum ipsa aspiratio postponit qd cum anteponit. Sed hoc videtur fallere in yab et ab: qd aspiratio videtur postponi vocalibus: et nō anteponi. S. ad

8. 2

hoc r̄ndet **P**ris. q̄ apocopa facta est extreme vocalis a. cni p̄ponebat aspiratio: nā pfecta vaba t̄ abha sunt. Ideo autē abscissione facta extreme vocalis aspiratio māsit ex supiori pēdes vocali: qz suū est interiectio: voce abscōdita proferri: itaq; pars abscōdite extremitatis videſ ḡrue iterie etiōis nālī platione remāſſe. Et vt **H**onatus ait: Vox est incōdita vox hec. Nec quoq; que plena est vox iteriectio nō est: Et dī incondita. i. intus dīta. **I**te scias q̄ nunq; aī i. loco ɔsonātis posittā aspiratio pōt iueniri: sicut nec aī u. ɔsonātem. vñ biulcus trissyllabu est t̄ hyeme. Nulla vox ɔsonās aī se aspirationeꝝ recipit. **D**ic nō q̄ cremen pro priū nomē dī a cremo mas. t̄ fm hoc caret aspiratiōe. si vō habeat aspirationē chremes: tūc nō est nomē latinum: nec deriuat a cremo mas. vt dicit **H**ug. **I**te idē dicit q̄ nō credit q̄ hoc nomē p̄pheta deriuat a p̄for faris. **S**z credit potius q̄ cōponat a pro vel. p̄cul t̄ phonos: qz hoc nomen p̄pheta b. habet post p. quā nullū latinū debet h̄e. Unde vult **H**ug. q̄ pdicte q̄tuor ɔsonātes aspirēnt in grecis dictionibꝫ: t̄ nō in latinis. Idem etiam videſ velle **P**ris. qui postq; dixit q̄ aspiratio iueniēt post q̄tuor ɔsonātes tñ: q̄si exponēs q̄ hoc est intelligēdū de grecis dictionibꝫ: subiūgit aliquid post. **R**. inquit sine aspiratiōe ponit in latinis: in grecis vox vel p̄ncipalit. i. in p̄ncipio: vel geminata in media dictiōe aspirat: vt rhetor: rhodus: piribus. Item **P**ris. in. 6. li. vbi agit de desinētibꝫ in eis pdū. ita dicit. Rhānes netis t̄ rhānis: qd̄ grecū eē oñdit aspiratio post r. posita: qd̄ in latinis noñ nō fit. Idem sentit Apuleius qui dicit q̄ vi tñ facit qui aspirat pulcher vel sepulchrū: qz c. nec vlla cōsonās debet apud latinos aspirari. **S**z h̄oc pōt obici de mibi t̄ nihilū. Sed dicit Apulei: q̄ debet dici mici. licet cōis v̄lus bēat mibi. De nibilo dico: q̄ cōponit a nō t̄ nihilū pēne. vñ nō p̄ se aspirat c. s. q̄si p̄ accides. H̄it enīz hoc ab altero cōponētibꝫ: ip̄prietates aut̄ nō sunt extendēdē. Ex hoc patet q̄ catena nō debet aspirari. Ex predictis p̄z q̄ si aspiratio ponit aī oēs vocales apud latinos: t̄ post q̄tuor ɔsonātes in dictionibꝫ grecis aliquid: nō tñ est determinatū nec declaratū in grāmatica a **P**ris. nec ab aliquo auctore: sicut puto qñ ḡnialr dictiōes latine v̄l vocalēs debeat aspirari nec qñ pdicte q̄tuor ɔsonātes debeat aspirari post in dictionibꝫ grecis: qz nō semp ille ɔsonātes in dictionibꝫ grecis aspirant: t̄ ppter hoc difficile est scire: t̄ maxime mibi nō bene sc̄eti lingua grecā: qñ t̄ in quibꝫ dictionibꝫ aspiratio debeat p̄poni vel postponi vñiuersaliter. Et ideo si aliquas dictiōes in hoc libro vel ope aspirauit nō aspirandas: vel nō aspiranti aspirādas: peto venia de omissis.

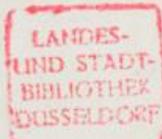
De diphthongis.

Scire etiam debes q̄ qdaz vocales alijs vocali: vñ hic de diphthongis aliqd dīcā. Diphthongus est cōiunctio duarū vocaliū vim suā retinētiū in eadē syllaba. Nam u. posita post g. vel q. vel s. sequētē vocali in eadē syllaba amittit vim lre: vt q̄s lingua suadet. vñ dīc **P**ris. in p̄maio. Est inquit qñ u. amittit vim t̄ vocalis q̄ ɔsonātis: vt cui inter q. t̄ alia vocalē ponit: vt quis: quoniā: hoc idē plerūq; patit inter g. t̄ alia vocalē: vt sanguis: lingua. **S**. qñc anice dētē: t̄ sequētē a. vel e. hoc idē sepe fit vt vim suaz amittat u. t̄ vocalis q̄ ɔsonātis: vt suadeo suatuſ suesco suetus. Et qñc idem u. trāſit in ɔsonātē: vt nauta nauta: gaudeo gaudis: sic ecōtrario a ɔsonātē trāſit in vocalē: vt caueo caueus: voluo volut: faueo fautus. Itē au trāſit in o. p̄duerā more antiquo: vt lotus pro laetus. Inu. quoq; lōgā trāſit: vt claudio includo. Itē ac. trāſit in i. pdū. vt quaero ingro: caedo occido: laedo illido. Itē au pro ab p̄positōe ponit in his v̄bis aufugo t̄ aufero. Diphthongi aut̄ sunt q̄tuor. s. au. eu. ae. t̄ oe. Quazz due ex toto scribūt t̄ p̄ferunt. s. au t̄ en. vt qudeo: eunuchus. Alije vox due ex p̄te scribunt: t̄ ex p̄te

p̄ferunt. s. ae. t̄ oe. vt musae t̄ foenum. Et scias q̄ iste due diphthongi. s. ae. t̄ oe. in cōi fmone nō p̄ferunt: ita t̄ in hoc libro fere nūc̄ scribunt. vñ celū iuenies scriptū ifra i suo loco in q̄nta p̄te p. e. sine a. q̄uis sit ibi ae. diphthongus. vñ celū q̄si caelū. **I**te feni p̄e. sine o. iuenies scriptū q̄uis sit ibi oe. diphthongus tacita q̄si foenū. vita de cōsilibus itel ligas. **S**eci tñ aliqui qdā signū in vocali q̄ p̄ferit ad denotādū q̄ ibi est diphthongus tacita. Vnde i caelū. Diphthongi aut̄ dicunt q̄ binas phthongos: hoc est binas voces cōprehēdūt. nā singule vocales suas voces h̄it. Itē scias q̄ diphthongus nūc̄ in p̄terito p̄fecto mutat: vt haereo haerēt: audio audiui: moenio moeniu: excepto caedo cecidi. Et si obiciās de auero abstuli: quod mutat au in abs. Dicimus q̄ nō ē ei" rectū p̄teritū: s. z. accōmodatū. **A**iaduer-tēdū etiā est q̄ nulla diphthongus in duas pōt ɔsonātes de sinere: in duplēcē aut̄ iuenit vt fax facis: t̄ fax faucis. **S**ciās q̄ oīs dīctio p̄mē declinatiōis vel sequētē p̄maz declinationē in e. desinētē cuiuscūq; casus v̄l numeri v̄l generis sit diphthongas: vt musae: electae: illae: ipsae: quae. Recētē vox casus vocatiūs nō sequit p̄mā declinationē: s. z. secūdā: qz ex parte mas. ge. t̄ neu. est secūde: t̄ ideo nō diphthongas in mas. ge. sive in vocatiō. t̄ ita de cōsimilibꝫ est dicendum. **D**e accidentibus.

Nota insuper q̄ sicut tribꝫ modis cōsiderat lra: ita ei accidūt tria. s. nomē figura: potestas. nā in q̄ntum scribūt cōuenit ei figura. rōne vocis cōuenit ei nomē. sed in q̄ntū p̄nūciait cōuenit ei potestas. Item nō est ignorādū q̄ mutatio litteraz sit gnōz: modis. s. casu: vt virgo virginis: tpe vt ago egi: deriuatōe: vt sa-xum saxosus: cōpōsitionē vt arma armipotē. antiq; platio-ne: vt proes pro prodes. Est aut̄ mutatio subalitī t̄ accidētalis. Substantialis aut̄ mutatio est cū vna lra ponit pro alia: vt ago egi. Accidētalis vox mutatio est q̄si p̄dicta ea-dem ponit pro correpta: vt lego legi. **I**te sciendū est q̄ sex sunt spēs motus: sicut dīc Arist. in p̄mo li. pdicamētōz. s. generatio: corruptio: augmētū: diimūtio: alteratio: s. z. lo-cum mutatio. **E**t scđz oēs istas spēs motus h̄z fieri mutatio litteraz. s. z. generationē: vt creo creauit: s. z. corruptio-nē: vt ago egi: fm augmētū: vt amo amauit: fm diminutio-nē: vt sedeo sedi. s. z. alteratōe: vt lego legi: s. z. loci mutatio-nē: vt mordeo momordi. Item licias q̄ p̄ductuz. u. mō manet: vt ludo lusit: mō mutat in u. correpta: vt pungo pu-pugi: tundo tutudi. **I**te u. in. o. trāſit: vt nem̄ nemoris ebūr eboris: pro. u. habet. o. **I**te aliqui o. in. u. mutat: vt tremo tremui: t̄ hinc illuc pro hoc illoc. **I**te o. pdū. in e. pdū. inuenit conuerti: vt alitus anhelitus. **I**te o. pdū. in e. pdū. inuenit vel nouē fm. **P**ris. sunt lre q̄ iterponunt cā eu-phonie. s. b. vt ambigo: ex am p̄positione t̄ ago interposta. b. Item imbuo uis. ex in t̄ v̄o vis. n. mutata in m. t̄ interpo-sita. b. fm quodā. **L**. vt sicibz: ex si t̄ vbi interposta c. lra. **I**te nūcubi ex nō t̄ vbi: iterposta c. lra. **B**. vt p̄desta pro t̄ est: iterposta d. vt dicit **P**ris. in. 8. li. p̄ totā declinationē v̄bicūq; a vocali icipit hoc v̄bū est: iterponit d. i. u. ture cō-positionēs. **R**. vt dirimo: ex di t̄ emō e. in i. interposta r. **S**. vt obscur ex ob t̄ cura cure iterposta s. lra. **L**. vt idētē: ex idem t̄ idez iterposta t. lra. **P**. vt empt: t̄ u. ɔsonās: vt bos bouis: vt dicit **P**ris. in. 7. li. Aboue quoq; bouū debet fieri e. in um. **S**z notādū q̄ s. z. cōsonātem assumūt obli qui casus singulares hiatus cā. abuciūt aut̄ eā qñ p̄les sūt genitiū: datiu: ablatiu: vñ genitiū: bouū: datiu: āt t̄ tabla tñ p̄ syncopā sepe medie p̄ferunt syllabe: vt bob: p̄ bouū: b. **D**e pdictis qdā dāt euphonia ri. sus. te. um. bra. ca. do. z. pre. p. t̄ u. ɔsonās. **D**e mutatiōe ɔsonātē.

Postquam de vocalibꝫ diximus: nunc de mu-tatione consonantium dicamus. **S**ciēdū ergo p̄mo est q̄ tres sunt ɔsonātes que ma-

Pars I.

nē eedē pōes casus: tñō mutant. s.l.n.r. vt sal lis: flumen
nis. cesar ris. **L.** quoq; t.c. q̄uis in solis trib⁹ noib⁹ iuenian
tur q̄ pīt declinari hocidē ierūat: vt caput. pitis. occiput. pi
tis. syncipit. pitis. ab codē cōposita. alec cis. lac ctis. in quo
t.ēt addit. iuenit ēt hoc lacte īdeclinatū. Relique vō cōso
nates mutant vel abyciūt d. vt aligd. alicui. m. vt tēpluz
pli. s. vt magnus gni. x. vt rex gis. **Sz** hoc videſ fallere
in hoc noīe epas: in quo r. nō remanet eadē pōes ca
sus. **Sz** dic q̄ intelligēdū est de noib⁹ latinis: s̄z epas nō ē la
tinii. **C** Nota ēt sic dicit pris. in p̄maio. q̄ in p̄teritis pfe
ctis vboz solēt oēs ɔsonātes mō mutari mō manere. exce
ptis q̄tuor. s.l. vt celo laui. p. vt turpo paui. s. vt quasso faui.
x. vt nexo xui. he enī nunc̄ mutant. Alię vō ɔsonātes mō
mutant mō manet: vt habeo bui. iubeo iussi. copeſco pefci.
dico dixi. ascēdo di. ledo si. lego gi. pungo xi. demo p̄t. p̄mo
p̄ssi. moneo monui. fino fui. neq; negui. torqo torfi. desero
deserui. vro vissi. yerto verti. flecto xi. **Sz** pōt obyci de hoc
vbo vello vulli: in quo mutant l. in p̄terito. **Sz** dic q̄ pris.
intellexit de regularib⁹. nā vello velli debuit facere regu
lariter. **C** Itē q̄rē h̄ disco dīdici. pello pepuli. pcello pecu
li. Sed dic q̄l. z s. nō mutant in his v̄bis: s̄z abyciūt po
ti. Intelligēdūz est ḡde regularib⁹ z de mutatibus: nō de
abyciētib⁹. Nūc de singulis ɔsonātibus videamus.

B. manet vt bibo bibi. mutant in ps. vt nubo nu
psi. scribo scripti. vel in duo si. vt iubeo
iussi. vt vult pris. in. 8. li. **C** Querit aut̄ de scripti nup̄s:
cur nō p̄b. sed pp. scriban̄: z hoc est cā euphonie: q̄ in pn
cipio syllabe b. ante s. vel t. nō pōt inueniri: vt ip̄ apt̄: p̄si
tacu. Nā absonus abstinenz z silia non in p̄ncipio syllabe
cōiucta. b. z s. h̄t: cum p̄positio separata est syllaba accipiē
da. Iḡis participia supradicōz vboz rōnabilis p̄t. scribū
tur: script⁹ nuptus: t̄ nota ex his deriuata scriptor: nuptie.
D ec pris. in. 9. li. In pimo aut̄ dicit q̄b. z s. nō als debet p
peponi: hoc est in eadē syllaba nūcte nisi in fine noīatiui
cuius genitius in his desinat: vt v̄bs bis: celebs libis. Bi
obyciatur de abs: dic q̄ fm quosdam deberet excipi: vel
vt quidam dicūt intelligēdū est de polisyllabis: vt legat
littera. sic. Nō als debet preponi in nominatiui nisi in il
lis cuius genitius in his desinat.

L. transit in u. ɔonātē: vt pasco paui. in x. vt dico
dixi. in s. vt mulceo mulsi: parco pars: siue peperi. z in g. a. ncedēte n. vt q̄dringēti: qngēti: sexingen
ti. Necno post s. posita trāsit aliqui in t. vel assumit eaz: vt
irascor irat: nācisor nac: nascor nat: paciscor pactus.

B. transit in c. vt accidit: quicq; i g. vt aggero. in
l. vt allido. in p. vt appono. in r. vt arri
deo: meridies. Antiquissimi vō pro ad ar frequētissime po
nebant. vt arfari pro adfari: aruolare pro aduolare. vñ oñ
dis recte arcesso dici ab arcio vbo qđ nūc accio dicim⁹: qđ
est ex ad t̄cio cōpositum. Trāsit ēt in s. vt assideo. in duas
quoq; si. vt cedo cessi. in t. vt attamino. Itē d. iterponi fre
queret h̄ia: cā phibēdi in cōpositis: vt redigo: redarguo:
p̄dest. Retrabit etiam cum sequēs syllaba ab s. z alia cō
sonāte incipit: vt in aspicio: ascēdo: aspiro: asto. hoc autē fit
ne consonās gemineſ ante aliam ɔsonātem.

F. in latinis dictionib⁹ ponimus: vt fama fili⁹.
pheton. Doc tñō scire debemus q̄ nō tam fixis labris est p
nunciāda f. q̄ phiatq; hoc solum interest.

B. transit in s. vt spargo sparsi. i x. vt rego xi. in ct.
vt pingor p̄ct⁹: ago actus.
H. est vbi manet integrā: vt habeo habui: est vbi
mutatur in x. vt trabo traxi: v̄bo v̄xi:
vt dicit pris. in. 9. li.

R. Superuacua est vt dicit pris. in p̄maio. q̄
q̄uis scribat nullam aliam

De matatiōe ɔsonātū

vim habet q̄c: vt supra dictum est.
L. transit in x. vt paulū pauxillū: mala maxilla:
M. transit velū vexillū. In r. vt tabula taberna.
N. transit bus: vt tm̄ tātūdem: qđ cōponit a tan
tum z demum. Idem identidē: eoꝝ eoz dē: nū nūcubi: nū
gs: nūq;: anceps pro amceps. Am enī p̄positio f. vlc. vel q.
sequētibus m. mutat in n: vt anfractus ancifus: anquiro.
Vocali vō sequēte intercipit b: vt ambitus: ambesustam
bus: ambages. necnō etiam in cōbus: cōburo idē
fit. Idē m. finalis dictionis substrabit i metro plerūq; s̄t
a vocali incipiat sequēs dictio: vt illum expiratēz trāfixo
pectore flamas. vetustissimi tñ nō semp eaz subtrahebat.
Ennius in. x. annaliū. Insignita fere cuꝝ milia militū octo.
Item m. obscurp̄ in extremitate dictionū sonū habet: vt tē
plum. apertū in p̄ncipio: vt magnus. medioc̄ē in medys:
vt ymbra. Item sola hec semiocalis post. s. ponit qđ mī
rum est: vt smirna: smaragdus: z an ligdam: vt sanis rhani
nis: z qñ anta s. ponit in finali syllaba: noī more interpo
sa i. facit genitiū: hyems. hyemis: yelut inops inopis: ce
lebs libis: sic dicit pris. in p̄maio. Idē in. io. dicit M. ma
net: vt emo emi. assumit ps. vt demo dempsi: como cōpsit:
promo prompti geminat vt mozeo momordi: subtrabit:
vt rūpo rupi. Idē dicit in. io. li. Emo empuz facit: qđ ideo
assumpsit p. qz nō pōt m. aū tū sine p. iueniri cā euphonie:
vt sumpt⁹. promptus: comp̄t⁹. De am z circū ifra dicā.

A. modo mutat i p̄: vt temno temp̄i. vel in. u. lo
co cōsonātis: vt sterno strau. Subtrabi
tur in linquo liqui: vinco vici: iuny cōiugis pro cōtingis:
ne v̄bus patef ēē vt dicit pris. in. 9. li. Et in. 6. li. dicit q̄ cō
iuny desinat in x. Itē. n. vt dicit pris. in p̄ncipio maio. trā
sit in. g. vt ignoscō: ignotus: ignau⁹: ignominia: cognosco co
gnatus: pōt tñ in gbusdā eorū ēt per scissionē adempta vi
deri. n. vt ignarus: qz in simplicib⁹ quoq; pōt per adiectio
nem inueniri. g. vt gnarus gnatus: z sequete. g. vel. c. pro ea
n. greci scribit. g. Et qđem vetustissimi auctores romanorum
euphonie cā: vt agchises agceps: aggulus: alij scribūt.
n. z nō. g. vt anceps: agulus: z hoc v̄lus modemoz bz. Trā
sit. n. in. l. vt vñus v̄lus: catena catella: bon⁹ bellus. s̄l̄ col
lido: colligo: illido. Itē trāsit. n. in. m. sequētibus. b. m. p. in
bellis: imineo: iperator: impellor. S̄l̄ in grecis noib⁹ neu
tris in on desinētib⁹: vt impellion: ipelliom. Transit etiā
in. r. vt corrigo: corrūpo: irrigo. Hāc aut̄ mutationē trātarū
sciendū est nālī qđā vocis rōne fieri. ppter celeriorēz mo
tum lingue labiorūq; ad vicinos facili⁹ transētū pulsus.
Et scias q̄ in. z. li. pris. addit pene. vñ dicit peneybicūq;
cum p̄positio ante dictionē ab. r. incipiēt cōponit mutat
n. in. r. vt corrīo. Trāsit z supradicta ɔsonās. n. in. s. vt sci
do scissus: fundo fissus in. t. vt canis catulus. in. c. vt eod. p
enquid. Expellit in grecis in on desinētib⁹: cum in latīnas
trāscunt formā: vt simoleo: draco: sic ecōtra addit̄ latinis
noib⁹ in. o. desinētibus apud grecos: ciceron caton p̄ ci
cero z tato. Trāsit etiā in. u. vt sīno fui: sterno strau.

D. manet vt sapio sapui. assumit. s. vt repo re
p̄si duplicatur: vt reperio reperi.

O. nisi eandē vim quā c. haberet nūc in p̄ncipys
infinitiūq; vel iterrogatiūq; quorūdā no
minū posita: p̄ obliquos castus in c. lram trāsiret: vt q̄s cu
iūs cui. S̄l̄ a v̄bis h̄tibus q. in quibusdā p̄cipiūs in c.
trāsserit: vt loquor locut⁹: sequor secut⁹. vt dicit pris. in p
maio. z in. io. li. dicit. Deponēta in quorū mutat eaz in curz
sumētia tum faciūt supinū: loquor locut⁹: sequor secut⁹.
Et post subdit pris. in p̄mo lib. O. transit in s. vt torqueo
toris: sicut z c. parco pars. Similiter abyciūt. in p̄terito p
fecto: sicut z c. vt linquo liqui: v̄nco vici. Trāsit etiā
in x. vt coquo coxi: duco duxi. Apud antiquissimos freqū

tissime loco cu syllabe qui ponebatur: et econuerso: ut ar quis coquus: oculus pro arcus: cocus: oculus: quiz pro cum: quir pro cur. De q. etiam supra dictum est quādo de terminauit de k. q. c.

R. sine aspiratione ponit in latinis dictionibus. In grecis vō vel pncipalis vel geminata in media dictiōe aspirat: vt rhetor: rhodus: pirrus. Trāsit in l. vt niger nigellus. ymbravmbella. In s. vt arboryl. arbos odos pro odo: verro pro versus. In duas s. vt vro vssi. ge ro facit gesi. In u. consonantem. vt tero triui. sero seu. In n. vt eneus pro ereus.

S. in metro apud vetustissimos suam vim fre querēt amittit: vt Virg. in. io. Eni. Ponite spes sibi quisq. Trāsit in m. vt rursus pro rursus. diminuo pro diminuio. Terētius in adelphis. Diminuet tibi cerebrū. Et scias q̄ diminuo p̄ duo m. d̄ a d̄ t̄ minuio. i. in diuersas partes minuo. sed diminuo p̄ vnuz m. a di t̄ minuo importat diminutionē. Item s. mutat in n. vt sāguis nis. in r. vt flos ris. ius ris. in x. vt aiax pro aias. t̄ pistrix pro pistris. in quo sequimur dores. illi enī orix pro ornis dicunt. in d. vt custos dis. preses p̄sidis. palus dis. in t. vt nepos tis. virtus tis. in u. sonātem. vt bos bonis. Itēt sepe pro z. solem⁷ s. geminata ponere. vt patrissio pro patrizio. Hepe etiam s. pro aspiratiōe ponit in his dictionib⁷ q̄s a grecis sumptūm. vt semis. sex. septē. sicut vult. Priscia. in pmo mino. **H**ic est sciēdū q̄ s. frequēter inuenit liq scere: maxime apd antiquos. t̄ ideo de ligdis aliqua dicā. Inuenit aut̄ liquefētia: tam in vocalib⁷ q̄s in sonātibus. Et de vtraq; hic dicoz. Vocales vt dicit Pris. apd latinos oēs ancipites sunt vel ligde. i. que facile mō p̄duci mō cor ripi p̄nt. Inuenimus enim q̄nq; vocalē eandē p̄duci: q̄nq; coripi: sicut patet in hac dictiōe tenebre: cui penul. pdu. t̄ cor. vtute illius ligde que est ibi. s. r. vocan ligde q̄daz silitudine. liquidū enī de facili currit de uno loco ad aliū: sicut videmus in aqua t̄ vino t̄ oleo: ita etiā in vocalib⁷. facile enī p̄ducum⁷ t̄ corripiunt⁷: sicut dictū est. **S**ilr dñr an cipites. i. dubie: q̄ ad vtrūq; ponibiles sunt: vt onsum est. In sonātibus enim etiā sunt ancipites. s. ligde vt. l. r. q̄ mō longā mō breuē post mutas posite in eadē syllaba faciunt syllabā. His qdā nō irōnabiliter addūt m. n. q̄ ipē quoq; cōdes faciunt syllabas post mutas posite. **V**n. **D**ui. i. io. metamor. Piscofq; gnido grauidāq; amathunta metallis. Et hec l̄fa n. posita in eadē syllaba cū muta. g. nō facit vocalē sequētz. s. gni longā. Scias tñ q̄ aliter dñr vocales li gde: t̄ aliter sonātes. Vocales dñr ligde: q̄ de facili mouent de correptiōe in p̄ductionē: sicut pdictū est. Sonātes vō dñr ligde: q̄ hñt ptātem destruēde correptiōis q̄n̄ videlicet nō liquefēt: t̄ nō destruēde q̄n̄ liquefēt. nā tuc vocalis breuis remaneat sic nāliter erat. Inuenit etiaz hec l̄fa s. liquefēre: maxime apd antiquos: q̄ videlicet in scāfione metri abyct̄ sonās cū p̄cedēte vocali: q̄n̄ sequēs dictio incipit avocali. t̄ hoc sit frequēter in hac l̄fa m. vt apd Horatiū. Qibus hoc vitū est cātorib⁷ iter amicos. Qnq; fit in hac l̄fa s. vt apud Catonē. Successus idignos noli tu ferre moleste. Abycit̄ enim s. cū suavocali u. de hac dictio ne successus. Qnq; abycit̄ sine vocali: vt apud Horatium. Regis opus steriliq; din palus aptaq; remis. Abycit̄ enī s. finalis de hoc nomine palus: vt fiat breuis p̄pter sequē tem vocalē: vel si liquefēt s. vltima b⁷ nominis palus i scanstone metri: quod etiam sit apud Catonem. Nō nosti factum nō recrū noli silere: q̄si dicat noli ilere. t̄ apud Lucanū. Terga sedent crebro maculis disticta smaragdo. In scanstone. n. s. abycit̄: t̄ dictū maragdo. Inde ēt est q̄ disertus corripit p̄mā syllabā di: cū sit nāliter lōga: q̄n̄ cōponit ex di: t̄ ars iterposita. s. cā euphonie q̄b ibi liqscit. **H**ic ḡ frequenter siebat oliz in hac l̄fa. s. eclipsis: q̄. s. sonum b̄

De mutatōe sonātū

valde facilē t̄ q̄si sibilantē: t̄ multoties liquefēt. Nō so lum aut̄. s. liqscit in metro: sed ēt in psalz de hoc Pris. nō faciat metronē. Ideo nota q̄ s. posita inter duas vocales fere vbiq; liqscit q̄tū ad sonū. i. nō pferē i sui pleno sono: vt nisi designauit. Doc aut̄ nō p̄t accidere in x. l̄z affinitate habeat cū s. Non enī videre rōnable nec euphonie sonū q̄ x. cū sit duplex sonās semp̄ deueniat ad mediu sonū simplicis t̄ ligde sonātis: sic ad sonum de s. ligda ve videlicet pferat eo sono quo pferat nisi dixit vel vexillū vel auxiliat. vñ aliter est dictio pferenda qui scribit p̄ s. t̄ q̄n̄ p̄ x. sic manifeste p̄z i hoc p̄terito hauit: qd̄ scribit p̄ s. q̄n̄ est p̄teritu de haurio ris. t̄ in hoc p̄terito auxit qd̄ scribit p̄ x. q̄n̄ descēdit ab augeo ges. Silr p̄z in hoc p̄terito lusit: qd̄ scribiēt p̄ s. q̄n̄ est p̄teritu de ludo dis. t̄ in hoc p̄terito lusit: qd̄ scribit p̄ x. q̄n̄ est p̄teritu de luceo ces. vñ lugeo ges. In qbus intelligib⁷ p̄z q̄s differēter p̄nunciat x. ab s. liq da. Sicut ḡ p̄nuciāt auxit luxit q̄n̄ scribunt p̄ x. itēz dixit vixit: sic p̄nuciāde siles dictiōes sunt: vt auxilium auxilia tis. vexillū vexillifer. Ad maiore aut̄ declarationē eorum q̄ dicta sunt de ligdis: scias q̄ p̄z quodā triplex est liquefētia l̄fe. Est enim qdā liqscētia q̄ d̄ qdā habilitas elemēti fm̄ q̄ facile trāsit p̄ p̄ductionē in correptionem t̄ econuerso: t̄ hec est tñ in vocalibus. Est etiā qdā alia liqscētia que attēdit q̄tū ad subam l̄fe. sicut fm̄ nām platio nis ipsius. i. fm̄ q̄ ipsa subtrahit t̄ nō pferat: vel semiplene pferat: sicut patuit i bac l̄fa s. Silr habet i multis alijs: t̄ vocalib⁷ q̄sonātib⁷. vt siadeo suavis suavitatis omittit. in quib⁷ in scāfione subtrahit u. vñ m. t̄ est h̄d̄ liquescentia subalib; pcedēs vō accidētalis. Et hec secunda p̄t esse in vocalibus t̄ sonātibus: sicut pdictum est. Est t̄ tertia liqscētia l̄fe que attēdit circa l̄fe ptātem: sicut videm⁷ in li quidis l. r. que nō semp̄ cū aliqua sonāte p̄du. vocalē pcedētē: itmo ip̄sī liqscētib⁷ vocalis corri. vt illud prospēri. Et tenebris addit q̄s sine luce gerit. Hic nota q̄ ligde posite post mutā in eadē syl. nālēr p̄mitūt p̄cedētē vocalē nālēr breuē coripi: vt assēla t̄ tenebre. vñ dixi nāli ter breuē: q̄ si nālēr cēt lōga nō posse cē breuē nec in vñ nec in prosa. vñ q̄r mater t̄ frater nālēr p̄du. p̄mā: nūnq; cōmatres t̄ fratres p̄nt in p̄nul. corripi nec in vñ nec in psa. Si aut̄ breuē sit: nālēr p̄t p̄duci t̄ corripi i metro: vt tenebre penul. cor. t̄ tenebre penul. pdu. sed in psa obz corripi penul. vt cōpatres tenebre. t̄ hec cōiter t̄ q̄si gene raliter cor. Hug. vero videſt fuisse q̄si singularis opionis i hoc. Dicit. n. in quodā libello quē cōpositū de accentū: q̄n̄ liquida ponit p̄st mutam in eadē syllaba nāliter: q̄ si vō calis est nāliter breuē: p̄t corripi t̄ p̄duci in metro: t̄ etiā in psa. si aut̄ est nāliter longa tam in vñ q̄s in psa pdu. vt cōmatres. vñ p̄t dici fm̄ eum tenebre penul. cor. ita q̄ sit accentus ante penul. q̄ breuē est nāliter. Et iā p̄t dicit tenebre penul. pdu. eo q̄ accentus pncipalis sit in penul. p̄pter positionem sonātū. vñ p̄t tenebre in penul. corri. t̄ pdu. in prosa pro voluntate legētis: sed q̄d̄ prius dictum est cōiter tenet: t̄ hoc puto esse verum.

T. transit in s. vt verto versus: cōcūtio cōcūsus. L. vero antecedēte trāsit. t. i. x. vt pecto pexui: flecto flexui. Hic nota q̄ siē dicit Hug. in vincio cis. regula generalis est q̄ quotiēt s. ponit ante. i. pura se quente vocali b̄ sonū de. c. vt lectio amationis p̄cedat s. vel. x. vel aspiratio intercidat inter. t. t. i. vel nisi differētia impedit. S. antecedēte: vt salustius. x. vt cōmixtio. aspi ratio intercedit: vt corinthios. Et in his oībus t̄ filib⁷. t. te net in suo sono: l̄z sequat̄. i. pura. Differētia impedit ne. t̄ habeat sonū de. c. l̄z. i. pura sequat̄ in istis genitiis litius vitiū ad differētia istoz noīatiuoz hoc vitiū: b̄ liciū. Dicē dū est ḡ i hymno sexte. Extigue flāmas litii. t̄ silr vitiū vi tiū: vt t̄ retineat̄ in suo loco: l̄z i. pura sequat̄. Et scias q̄ s.

Pars I

aliquā t. hēat sonū de c. vt dñs est: nō tñ accipit sonū de c.
vñ dictōes q̄ scribunt p̄c. debet p̄c. pnūciari. vt facio cis.
iacio cis. aspicio cis. illicio cis. Fa vō q̄ scribunt p̄t. accipiūt
qñq̄ sonū de c. vt dixi in quatio tis. potior ris. sentio tis. si-
tu tis. **D**ī aut̄ queras q̄o cognoscif̄ an facio scribat p̄
c. vel p̄t. Dico q̄ ad secūdā psonā cognoscif̄ q̄ p̄c. pnūciā-
tur. vt facio cis. Et ita de alys silib̄. quatio tis. sentio tis. et
silia oia scribunt p̄t. l̄z pnūciens p̄c. q̄d p̄t cognoscif̄ ad se
cūdā psonā et plalē numerz. Dicim̄ enī quatio tis. q̄tum.
sentio tis. sentum. et ita de silib̄ dicas. Amicitia vō pudici-
cia iusticia et b̄p̄c. scribunt s̄i. pferunt: q̄r formant a ḡtō
si veniunt a nominib̄ secunde declinationis: vel a datiuo
si veniūt a noib̄ tertie declinatōis addita cia. Violētiāvo
et astutia scribunt p̄t. l̄z pnūcian̄ sono de c. q̄r formant a
ḡtō violētiā astuti addita a. Prudētia aut̄ et negligentia scri-
bunt et p̄t. l̄z pnūcien̄ in sono c. q̄r formant a datiuo: pu-
dētia negligentia addita a. et sic de silib̄ dicas. Sz p̄t dubita-
ri de yngintium: q̄r h̄t. nō accipit sonū de c. Dico q̄ i. hic
est i. iuctura psonis: et sic nō ē regulā datā: q̄r regula h̄z
exceptōe: l̄z hug. nō excipiat hec. vñ ad pdictas tres exce-
ptōes bz addi: et nisi i. sit in iuctura psonis: vt vigitiunus.

E. duplex psonās est. mō accipit pro cs. vt i. hoc noie
grex gis. Trāsit tñ i. in u. psonāte. vt nix niuis. necnō i. ct.
vt nox ctis. suppellex suppellectilis. Sz hec ē regulā decli-
nari viden̄: q̄r videl̄ oia noia desinētia in x. faciūt in cis:
vñ in gis genitiū: exceptis q̄toz noib̄ q̄r viden̄ ē regulā
declinari. s. nix uis. nox ctis. senex nis. suppellex crilis. **C**o-
posita vō simpliciū declinationē seqnt̄. vt pnox ctis. exlex
exlegis. subit et x. loco aspiratiōis. vt vaho xi. traho xi. ver-
tit in f. vt efficio effero. **E**t sciēdū q̄ quotiēscūq̄ ex ppō
pponit cōpositis dictiōib̄ a vocali scipiētib̄: vñ ab his tri-
b̄ psonātib̄. c.p.t. itegra manet. vt exaro. exeo. exigo. exo-
leo. exuro. exutio. expeto. extrabo. Quidā vō dixerunt q̄
etia x. sequete s. itegra manet. vt si dicat sequor expers. Sz
isti viden̄ facere ē grecōz. suetudine. illi enī s. sequente
nūq̄ x. pponit l̄z k. **D**eli ḡt̄ dicit pris. i. p̄ maio. nos x.
solā ponim̄ q̄ ponit pro cs. **L**ui rōne nō solū ipē sonus au-
rū iudicio posuit reddere: Sz et q̄ geminari s. aliq̄ psonāte
ancedēte mīne p̄t. geminari aut̄ videre post psonāte. si
ancedēte q̄ loco cs fugit ipsa sequaf̄. vt dicat exsequie
exsequor. **D**ī si liceret licebit et a silī post bs vel ps: q̄s lo-
co x. duplicitis psonātis accipimus addere s. vt dicat obſies
sus abſelus: q̄d minime licet: q̄r nō p̄t duplicari psonās
alia subsequēte psonāte: qm̄ nec ancēdēte nisi sit ligda an-
mutā: vt suppellex. suffrago. suffluo. effringo: vt di-
cit pris. in. li. tractatu de b. **T**n duplex psonās vt x. p̄t i.
ueniri ancēdēte psonāte: vt lanx falanx: et sequete: vt expe-
to. **E**t nō q̄ sic dicit pris. in. i. 4. li. nulla alia pars in x. de-
finit apud latinos nisi noia: et ex ppō q̄ greca ē: vix et pax
aduerbiū comicū: quo vñ Tereti. q̄d silī grecum est. **E**t
scias q̄ x. ic̄p̄t ab i. cū alie seminocales ab e. scipiāt. **E**t est
rō q̄ in i. terminā apud grecos. Uocat enī xi: sic docetal-
phaberū grecū. vñ q̄ apostrophē dicim̄ ix. **U**n h̄ nō q̄ vo-
cales dicunt q̄r p̄ se vocē faciūt sine psonātib̄. vñ q̄libz vo-
calis p̄ se facit syllabā: vt amo: et īchoāt vocales a suo noie:
et in se terminant̄ sine in nomē suū. **C**ōsonātes aut̄ dicunt̄
q̄si cū alio sonātes. i. cū sono vocalis. **N**ō enī p̄t pferri cō-
sonātes sine sono vocalis: et hoc satis p̄t i eo. platiōib̄. sic
cū dicim̄ be. ce. de. silī nō p̄t p̄ se pficere syllabā sine pre-
fentia vocalis: vocalis vō sine eis syllabā facit. **T**ātū enī
fere refert iter vocales et psonātes q̄tū inter aias et corpora.
Aia enī p̄ se mouet et mouet corpus. Corpus aut̄ nō mouet
aīam: nec p̄ se mouet: sic p̄t in cadavere. ita et vocales p̄ se
mouent ad pficiēdū syllabā: et ipas psonātes mouet secū.
Cōsonātes vō sine vocalib̄ imobiles sunt ad pficiēdā syllabā.

De mutatōe psonātū

labā. Seminocales aut̄ ab e. ic̄p̄t: et in se terminat̄ ab s̄ic
x. que sola ab i. ic̄p̄t p̄ apostrophē greci nois x: q̄r necesse
fuit cū x. sit seminocalis avocali scipe et le terminare. Que
x. nouissime a latinis assumpta: post oēs ponit l̄fas q̄b̄ lati-
ne dictiōes egēt. **D**ī aut̄ ab i. ic̄p̄t ei. nomē: dñdit et Ser-
vius in cōmēto q̄d scribit in Donatū bis vñbis. Seminoca-
les sunt septē q̄ ita pferunt ut ichoant ab el̄fa et desinat̄ i
nālē sonū: ut f. l. m. n. r. s. x. l̄z x. ab i. ichoat. Idē etiā Eutro-
pius affirmat dices: Una duplex psonās x. q̄ iō ab i. incipit
q̄ apud grecos in eadē desinat: vt xi. Mute aut̄ a se scipiē-
tes et in e. vocalē desinētes exceptis k. t. q. q̄z altera i u. al-
tera in a. finit̄ sua pficiūt noia. Incipiūt ḡ mite a sono mu-
to sine a sono p̄p̄o: et terminat̄ in sonū vocalis. cū q̄plimū
denoies l̄fa a principio: et sonū mutaz sit in principio mut: sic
p̄z in cap. platiōe merito vocate sunt mite. Incipiūt ḡ vt
dixi mite a sono muto sine a sono p̄p̄o et terminant̄ in so-
nū vocalis: vt Servi supra: q̄ ic̄p̄t a vocali. s. ab e. siē semi-
nocalis: et terminat̄ in sonū p̄p̄i. hoc tñ nō facit eā semin-
ocalē: nomē enim l̄fe nō mutat eē l̄fe. **V**n dicit pris. in p̄
maio. Nihil enī aliud seminocalis h̄z l̄fa hec f. nisi nois p̄
lationē q̄ avocali incipit: Sz hoc p̄tātē l̄fe mutare nō dbuit.
Enī cēt seminocalis necessario terminalis noīum inue-
nire: q̄d mīme repies. Nec an l. v. l. r. i. eadē syllaba possit
poni: q̄ locus mutaz est dūtata: nec cōez an easdē posita
faceret syllabā. Volo et te scire q̄ q̄tū seminocales vincū-
tur a vocalib̄ tātū vincūt et ipse mutas vt supra tetigi. q̄d
p̄z ex eo q̄ vocales h̄t̄ tres p̄p̄ietates: p̄ se enī pficiūt: vo-
cē inchoāt noia et terminat̄ silī. Seminocales aut̄ barum
duas tñ h̄t̄. Nā ichoatiue sunt dictionū et terminales ve-
nil: et ita de alys seminocalib̄ q̄q̄z ichoāt dictiōes: qñq̄z
terminat̄. terriā vō nō h̄t̄. l. q̄r p̄ se vocē nō pficiūt: et ita vñ
cūt̄ a vocalib̄. Mute vō nec p̄ se vocē faciūt: nec oēs ter-
minat̄ noia: Sz qdā eaz terminat̄ noia: sic c. d. et hoc i pau-
cis noib̄ exercēt. nā pauca noia desinētia in eas iueniunt̄
inchoāt tñ: et ita vñ tñ sibi vēdicāt ex illis trib̄ p̄p̄ietates.
Vincunt̄ q̄ a seminocalib̄ fm̄ q̄ seminocales a vo-
calib̄: q̄z ichoāt: tñ raro terminat̄ noia. **T**n et apud grecos
vocales et seminocales tñ terminat̄ noia: nō mite: et merito.
Hlla enī debet eē in fine que multū sonat̄. q̄r oīs platiō
plus festinat circa finē et plus sonat̄. vñ et oratores exaltat̄
vocē suā in fine vel circa finē. **H**nt̄ ḡ seminocales secūdā
euphonīā. nā melius et perfectius sonat̄ q̄z mite: sicut et vo-
cales ipsiis seminocalibus. Dec dicta sunt de seminocali-
bus gratia dei: et de x.

Y. vocalis est semp̄: et scribit̄ tñ in grecis noib̄ et
barbaris sicut z. z. vñ qñ y. ponit inter
duas vocales è vocalis: et per se syllabicas. vñ p̄p̄opeya
est sex syllabas: et ita de silib̄ dicas. Quia aut̄ mētio facta
est de x. et z. q̄ sunt duplices cōsonātes: et i. aliquā duplex est
psonās: ideo hic dicā de i. ostēdens q̄ si sit duplex psonās: et
q̄ simplex. Deinde etiā subiungā de ii. consonante.

I. potest esse simplex psonās: et aliquā duplex. ii. vō
tñ est simplex cōsonās. **C**otandū est
ergo q̄ i. psonās posita nāliter inter duas vocales vñ suā
retinētes als seruātes: et maxie in simplici dictiōe: accipiēt
pro dupliciti psonāte: et debet syllabicas cū sequēte syllabas:
vt maior: troia. **S**i enī i. remaneret vocalis essent tres vo-
cales iuncte sine ylla media cōsonāte: et inde pueniret hīa
tūs intolerabilis vt vult pris. in. 3. li. maio. In tenuia autē
remanisit i. vocalis: et est ratio b̄ hec. q̄r noīatūs pluralis
neu. ge. formatus ab ablative singulari desinēte in i. debz
supare illum ablative vna syllaba: vt mari maria: forti for-
tia. Doc aut̄ nō fuit in hac dictiōe tenuia nisi i. remansit
se vocalis. **T**z. **D**ī i. est duplex cōsonās debet syllabicas
ri cū sequēte syllabas: q̄d nō fuit in tenuia. **C**otandū et q̄

luerit i. iter duas vocales positi simplex consonas: s; in cōpositis tñ: vt reiectus reyce: sicut docet Priscianus in orthographia introducēs exemplū Virgili. Titire pascētes a flumine reyce capellas. Ecce he quatuor syllabe re.y.ce.ca. sunt oēs breues: et faciūt pceleumaticū stātes ex qua quatuor syllabis breuiib;. Opo: tet ergo q; ibi nō sit duplex consonas: immo simplex cum nō faciat ibi positionē. Ratio aut hec est: q; i. nō est inter illas vocales nāliter: sed gratia compositionis. Tuz ergo hec ppositio re nāliter breuis sit: ibi ēt correpta inuenit a poeta. vñ cōposita excludunt in hoc q; dñ nāliter: et hoc vult Hug. qui dicit q; baiulo las est vñbus simplex: et sic ibi est duplex consonas: et pdicit primā. Si aut baiulo sit ibi cōpositum vñbus: tūc nō est ibi duplex consonas: nec prima lōga sed potius breuis: iuxta illud Allo colum baiulat glachesis trahit: atropos occat. Item dīc Hug. q; magister pponit a maior et sterion: quasi maior: in statōe et debet scribi media syllaba per duo y. vnum consonans et aliud vocalē: vt dicatur mayster. Sed constat q; mayster habet primam breuem: et est cōpositus: ergo si scribatur per duo y. mayster. i. nō erit ibi duplex consonas cum sit prima breuis. Alij dicūt q; reyco tam in presenti q; in preterito priuam producere et corripere inuenit: q; ibi i. pōt esse simplex consonas: et sic priuam corripit. Unde Virgilius. Titire pascētes a flumine reyce capellas. Vel potest i. ibi esse duplex consonas: et sic producitur prima positione. Unde idem Virgilius. Reyce ne maculis obfuscet vñlera pellis. Alij vñ prepositidēs composite cuz hoc verbo facio penitus producum: vt inūcio: adyicio: eyicio: projicio: deyicio: in quibus omnibus i. duplex consonas est ante i. vo ealem: et istius opinionis fuit magister bene. His visis dici potest q; i. consonas posita inter duas vocales naturaliter est duplex consonas: et positionem facit precedēti vocali: vt maior: peior: et hec regula generalis est in simplici dictiōe. De tenuia non est obiectio: quia ibi i. non est consonas cum nō syllabicetur cuz secunda syllaba sed per se: quia vocalis est. In compositis autem habet instantiam: sed hoc potest excludi in eo q; dicitur. I. posita inter duas vocales naturaliter: quia in compositis nō videtur ibi i. esse naturaliter sed potius accidētaliter. s. ratione compositionis. Aliquādo etiam facit positionem etiam in compositis: vt adyicio: eyicio: quia ponitur inter duas vocales: et syllabicitur cum se quēti syllaba: lz hoc omnino nō sit naturaliter: vt superius declaratum est. Patet ergo quomodo verificetur regula predicta. I. consonas posita naturaliter inter duas vocales vim suam seruantes: et maxime in simplici dictione accipitur pro duplice consonate. Hec autem particula. Vim suam seruantes: nō est declarata. ideo nota q; hoc additum est: q; i. positum inter u. post g. vel q. et alteram vocalē: nō est duplex consonas: immo vocalis. Ratio aut huius est: q; altera illarum vocalium. s. u. nō seruat ibi vim suam: immo amittit. Juxta illam regulam de diphthongis superiorius dataz. s. u. posita post g. vel q. vel s. sequente vocali in eadem syllaba amittit vim littere: vt qui lingua suadet. Ex quo patet q; in his dictiōibus nequior: pinguior: q; et similibus ibi i. nō est consonas sed vocalis: sicut docet Priscianus in lib. 3. maio. in tractatu comparatiōe. Quidam cōtra predictā regulam obiectūt de coire: vbi i. nō est duplex consonas posita iter duas vocales: cum precedēti vocalis corripiat. s. co. Unde Lucanus. Nec coire patres tē. Et ex predictis patet solutio: q; videlicet nō est ibi inter duas vocales naturaliter: immo accidētaliter videlicet gratia compositis et syncope. Deberet enim dici coire: sed per syncopaz dicitur coire: sicut coy. vñ in his dictiōibus coire coy cosse introire introierit: et similibus remāst i. vocalis cum non sit ibi nāliter inter duas vocales: et hoc etiam patet q; i. nō syllabicitur cum sequēti syllaba: sed per se solam: quod nō

De ordine litterarū

posset fieri si esset consonans. Sic vidimus quādo i. sit duplex consonans. Nunc videamus quādo sit simplex. Est dicēdum sūm Priscianū q; i. modo pro simplici modo pro duplice accipitur consonate. Pro simplici quādo ab ea incipit syllaba in principio dictiōis posita sub sequēte vocali in eadē syllaba: vt iuno iuppiter. Pro duplice at quādo i. međio dictiōis ab eo incipit syllaba post vocalē an se posita: subsequēte quoq; vocali in eadē syllaba: vt maius: pecius: eius. Pro simplici quoq; in media dictiōe inuenitur: sed in compositis: vt iniuria: electus: reyce. Virgilinus in bucoli. pceleumaticum posuit pro dactilo: vt Titire pascentes a flumine reyce capellas.

C. est consonans quando ab ea incipit syllaba in principio dictiōis posita sub sequēte vocali in eadē syllaba: vt venus. et tñ simplex consonans. Alij dicit Pris. q; in ea preualuit potestas simplicis consonatis. Sed videt q; sit duplex consonas: nam si dicam cupui penulti. produ. si dicaz cupu penulti. cori. et sic videtur q; u. sit ibi duplex consonans et prestet positionem vocali precedenti. Ad hoc dicēdum est q; u. tñ est simplex consonas: nec illa vocalis precedēti positione: ab illo u. recipit: immo est natura. liter longa: sicut patet in supino et participio in quibus nō est u. et tamē produ. penulti. vt cupitus cupita cupitum. Et scias q; u. posita post g. vel s. sequente vocali in eadem syllaba amittit vim littere: nam vim consonantis nō habet ibi cum nō faciat positionem cum altera consonante: vim vocalis nō habet: cum nō faciat cum altera vocali cum qua est in eadem syllaba diphthongus. Et sciēdum q; hoc verum est ybi u. cum altera vocali sequente est in eadem syllaba: vt quis: anguis. Si vñ sunt in diuersis syllabis nō est verum: vt arguo: exiguis. et hoc accedit tñ ybi est g. et nō q. Nam q. nunq; potest syllabici vel scribi nisi sequētibus duabus vocalibus que sunt in eadem syllaba secuz: et ideo q; quis iste noīatiuus quis scribatur per q. genitius tamē eius nō scribitur per q. sed per c. vt cuius: quia in cuius i. est consonas: nō vocalis. Ex predictis patet q; equis equi: et equis equa equum: et similia scribuntur per dupli. cem u. post q.

De recto ordine litterarum.

Dictio de diuisione litterarum et eaz mutatione: nunc dicēdūt est de recto ordine ipsarum litterarū. Scias ergo q; vni. cuiq; littere accidentiū tria. s. nomē figura potestas. Nomē .i. nominatio: vt a. b. et sunt elementorum nomina indecli. nabilia: taz apud nos q; apud grecos: et hoc duplice de cau. sa. Prima est q; simplicia et stabilia debent esse elemēta quasi simplex fundamentum cuiuslibet doctrine et immobi. le. Secunda est quia si variaretur eorum nominum de. clinatio: significatio euaneceret: cum vocales a suis voc. bus conficiant sua nomina. Si enim diceretur hoc a. b. i. atis: nō esset amplius nomē illius littere in obliquis. si militer de vnaquaq; littera siue vocali siue consonate: qua. re nomina elementoz indeclinabilia remanserunt. Figu. re accidentiū quas videm⁹ in singulis litteris. Potestas vñ est ipsa pronuntiatio: propter quā et figure et nomia sunt in. uenta. Dividitur tamen potestas littere in substantialem et accidentalem. Substantialis potestas litterarū est litteram eē vocalē vel consonantē: semi: vocalē vel mutaz. Accidentalis vñ est multiplex: videlicet coreptio: produ. ctio: aspiratio: levitas: liqſcentia: duplicitas: imutatio: trās. mutatio. Ordo etiam accedit litteris: sed nō signat eis pro. accidente: qñ pars dicit esse potestatis. Q; enī aliquā fra. pponatur vel postponat in syllaba: hoc habet a mō pñu. ciandi: qui nihil aliud est q; potestas. Accedit ergo ordo litteris: qui q; quis in syllabis dīnoscit, tñ q; coniunctus eē

videtur cuius potestate elementoz: nō absurdū puto nunc illum ei subiungere. Sunt ergo vocales prepositivae videlicet: subsequētibus alijs vocalibus in eisdez syllabis. a.e.o. Subiunctiue. a.u. vt ae. au. eu. oe. **I.** quoq; apud antiquos post e. ponebat: et ei diphthongon faciebant: quā pro omni. lōga scribebant more antiquoz grecoz. Diphthongi autē q; bus nūc utimur sūnt quor. s. ie. au. eu. oe: de quibus supra dictū est. **C**ūc ergo de ordine consonant. u. videamus. Et pmo de ordine semiuocalib;. In semiuocalib; sunt aliae prepositivae alijs semiuocalibus in eadē syllaba: vt m. se. quere. n. vt amnis: damnū: somnū: hymnus. Et vt dicit p̄pi. somnū: somnū: et cetera similia que habent m. ante n. in eadem syllaba debent pronūciari. **M**artianus in orthographia sua dicit: p̄ littere que inter se copulari nō possunt adiecta alia littera sociatur: vt m. t. n. cum nō coēat vocali antecedēte vniūm: vt in omni: t. in somno. **S**quoq; prepositiva est sequēte. m. vt smirna: smaragdus: per s. nō per z. scribi debet. **N**az vt dicit p̄riscianus in pmo maioris. Utium faciūt qui z. ante m. scribūt. **N**unq; enim duplex littera in capite syllabe posita potest cū alia iungi consonante. **P**terea s. frequēter liqueficit in metro. z. vero non. **H**ic ergo ille versus posset culpari si smaragdus scriberet p̄ z. quē ponit **L**ucanus in decimo libro. Terga cedēt crebro mīculis distincta smaragdo. Si vero ibi scripta cessat rep̄hensio. Nā a. frequēter liqueficit in metro: t. ideo illa syllaba m̄a p̄tibi corripi: vt supra ostēum est. In fine autēz syllabe oēs liquide solēt ante s. ponit: vt plus: hyems: mōs: ars. Similiter ante x. excepta m. vt faly: lanx: arx: arcis. In mutis p̄ponunt b. z. g. sequēte d. vt bdelliuz genus lapidis: abdomen: mīgdonides. **V**ero t p. p̄ponunt sequēte t. vt actus: lectus: diphthongus. vñ peccat qui syllabicanct actus: sed debet syllabicanct a ctus: qz c. cū t. sunt eiusdez syllabe: t sic de oib; p̄dictis t similibus. Semiūocalis nulla prep̄titur mutis: nisi s. sequēte b. vt asbestus: asbutes. **C**. vel q. vt scutū: squalor. **P**. vt spes: spera. **T**. vt status. ante alia autem nullā mutarū. **C**hic nota q; sicut dicit p̄ris. p. nō patitur r. ante se in eadē syllaba. **S**i autēz obyctas de hoc noīe stirps: in quo. r. ponit ante p. in eadē syllaba. dico q; p̄ris. intellectus in pncipio syllabe. **P**ncipiū autē voco: qz quid est ante pīmā vocalē. **I**li ergo p. nō patiat r. ibi ante pīmā vocalē cessat obiectio. Pōt etiā aliter dici. Quod. n. dicit p̄ris. intelligit qñ p. sumis in vi sua t simpliciter: ibi autem nō sumis. p. simpliciter sicut in vi p̄pria: imo ps. ibi colaterales sumunt p̄ vna figura que est apud grecos: t vocationis. t huius est figure. **Y**. Et vt vult p̄ris. in p̄ maio. hoc iterest iter elementa t litteras: q; elementa p̄prie dicuntur ipse. p. p̄nūciations. note autē earū litterae. abyssus tū t elementa pro litteris: t littere pro elementis vocant: cū enī dicimus nō posse cōstare in eadē syllaba r. ante p. nō de litteris dicimus: sed de p̄nūciatione litterarū. Nā qñ ad scripturā possunt cōiungi: nō tū etiā enūciari: nisi postposita r. vt p̄nceps. Mute vero semiūocalibus p̄ponunt. Liquide abseq m. oēs pene oib;: vt bl. blā. dū. cl. clar. dl. abodlas nomē barbaruz. gl. gladius. tl. atlas. pl. planus. fl. flanu. bn. abnu. sed ibi b. magis est supioris syllabe: qz p̄positio syllabicanct dīz per se. cn. cnidus. cr. crudus. dn. ariadne. gn. gneus. tn. etna. pn. terapne. br. vimbze. cr. crebze. dr. draco. fr. frater. gr. grat. pr. pratū. tr. trac. Ante m. aut iuenit c. d. g. t. scīc piracmō. alcmena: drama: admēt: ritmos. **P**. p̄ponit huic littere s. in pncipio syllabe: vt ipse. p̄sistat. t sic cōstat p̄ p. t. s. debet simul syllabicanct. **B**. ante s. vel t. num. quā iuenit in pncipio syllabe: nec etiā stare pōt: t id b. conuertit in p. vt nubo nupsit nuptū. Analogia enī regrebat b. in p̄terito t supino: cū esset b. in p̄senti: sed euphoniam cogit scribi per p. t nō per b. dictas dictiones. vñ p̄ris. in fine pri. mī maioris dicit. **N**ubo nupsit: scribo scriptū faciunt: qñ quis

De syllabis

6

analogia per b. cogit scribere: sed euphoniam supat: que etiā nuptam non nubram: t scriptum nō scriptum. compellit p̄ p. non per b. dicere t scribere.

De syllaba.

Eliso de littera: **C**ūc videndum est de syllaba: ba hoc modo. **P**rimo quid sit syllaba: quot litteris cōstare videſ t potest: t quo ordine. Secundo de litteris terminantibus syllabā. **T**ertio de accidentibus singulis syllabā. **C**icas ergo q; syllabā: vt dicit p̄ris. in. z. maio. est cōprehensio litterarū cōsequēs sub uno accentu: t uno spiritu prolata. abusus tamē t singulūrū vocaliū sonos syllabas nominamus. Possumus tū t sic diffinire syllabā. Syllaba ē vox litteralis: que sub uno accentu: id est uno spiritu indistincter profertur. A singulis tamen incipiens nō plus q; sex litteras procedere syllaba potest in latino sermōe: vt ab: ars: mars: stans: stirps. **E**c notādū est q; syllabē q; ex singulis constat litteris: nō plures sunt q; ipse vocales ex quibus fiunt. Quot autem ex amplioribus innumerabiles. Nulla syllaba tres vocales habet. vnde u. t. non aliter iunguntur diphthongis: nisi loco posite consonantium. u. tamen etiam tunc iungi potest diphthongus cum amittit vñ littere: vt quae: linguae. Sepe inueniūt p̄ duabus vocalibus iunctis: hoc est p̄ diphthongo singule vocales posite: vt plostrū. p̄ plaustrū: t inquirō p̄ inquaero: rybiq; p̄ eu diphthogo e. pdu. vel i. Que singulārū līarū sunt. s. syllabe ex vocalib;. vt dictū est cōstāt: vt a. t. t. Que autē ex duab; cōstant: vel a vocalib; fiunt: t inueniūt diphthongus in ae. oe. vel a vocali t sonatē ante vel sequente: antecedēte vt da. Ante vt ad: nō plures tū q; tres cōsonātes antecedere vocalē nec rursus cōseg nūt tres possunt. **C**ed hic notādū est q; si antecedēt tres cōsonantes nō possunt nisi due cōsequi vocalē: vt mōstrans: nec itē si sequant̄ tres: nō possunt antecedere nisi due: vt stirps. Si antecēdēt syllaba terminēt in sonatē neccesse est t̄ sequētem a cōsonante incipere: vt artus ardinus: nūt fit compositū: vt abeo: adeo: pereo. **P**erodianus tū de orthographia ostendit rōnabilē esse sonoriusq; q̄tum ad ipaz vocis plationē in cōpositis quoq; simpliciū regulā in ordinandis syllabarū litteris seruari. **S**ed tra eū sic oby citur. ergo obliq; oblatus: obruo: abrado: t similia. s. b. tra sit in scđam syllabā: more simpliciū dictionū pīmā cōez habere in metris op̄z: vt posset etiam corripi: sed hoc nūc iuenit. **C**. Circūeo t circumago: t filia nō paterent̄ elisionem m. in p̄nūciationē. si trāsiret in sequēte syllabā. m. Nec in phibeo: exhibeo: inhumat̄: anhelo: ihibeo: achuc: adhinc: t filibus scđe syllabe pncipalis aspiraret vocalis: si terminalis cōsonās p̄positionis in eam transiret: quō in istic: istoc: t hic: istec: istuc: **S**i vñ in media dictione syllaba a vocali incipiat: necesse est antecedētem quoq; nisi sit cōposita in vocalē terminari: vt pietas: curialis: pereo: ruo: minuo. **S**it tū qñ in cōpositis t̄ subtrahit̄ sonas: vt coeo cois: qñq; mutat̄: vt comedo: vbi etiā p̄positio non syllabi catur q; se: sed transit ad sequētes syllabā. **I**tē scias q; cōsonans posita inter duas vocales semp̄ est de sequēti syllabā in simplici dictione: vt amo: oro: nisi geminef: tunc enī vna cōsonās est de pīmā syllabā: t sequēs de scđa: vt assūs: sed in cōposita dictione est de p̄cedenti syllaba: si nāliter sibi coberēt: vt adeo: p eo. **P**rimitiales syllabē. hoc est i pncipio dictionū posite ab oib; incipere līis: desinere tū nō in oēs possunt: sed in has. **I**n vocales quidem oēs a qua: cūq; consonante incipiat sequens syllaba: vt mare genus filius: ludus. **I**n sonantes vñ si sequens syllaba a vocali incipiat: nō pīt syllabe desinere: nisi vt dictū est in dictionibus que ex prepositionibus in cōsonātes desinetib;: vel alijs partibus orōnis sunt composite: vt abutor: obaudio: obedio: subeo: aduro: ineo: exacuo: isterco: perago:

Pars I.

De litteris terminatib⁹ syllabas

alterutru: transeo: Nec tū si sequēs syllaba a consonāte īcipiat: at: l; antecedētē in quācūq; cōsonantē desinere, q; per singulas consonātes: ut potero id tractare conabor.

De littera b.

B. terminat precedētē syllabā: si sequēs quoq; ab eadē incipiat: ut sabburna: sabbatū:gibbus:gibberosus:gibber:obba. **Cōposita** quoq; a pōsitiōib⁹ i b. desinētib⁹: et ab alīs dictionib⁹ a b. īcipientibus: ut subbibo. q; tñ cōsonās c. sequētē solet plerūq; mutari in eā: ut occido: accūbos:succubo:succino:succido. In quibusdā tñ p ab. abs. pōsitiō cū dictionib⁹ a c. īcipietib⁹ cōponit: ut abscōdo:abscedo:abscido. Ob quoq; est q; assūmit s. tūc cū cōponit cū dictiōe a c. īcipiente: ut obscur⁹ obscenus. ita dicit p̄ris. in. z. li. maio. §z in. 9. dicit q; inuenit obs. a quo cōponit obscurus. vñ dicit obsoleto quoq; obsoleui facit. nō est enī a soleo solit⁹ suz: qd vel solui facit pterituz. l; ab obs et oleo: sic obscur⁹ ab obs et cenādo. §. etiā sequētē in cādē cōvertit b. ut officio: effundo: sufficio: suffero. vel cōvertit in u. vocalē: ut aufero: aufugio. et cōponit aufero ex ab et fero: aufugio ex ab et fugio. **Kō autē** ē gre b. nō cōvertit hic in f. l; in u. vocalē ē hec: qz si scriberent ibi duo ff. dubiū cēt vt p̄ cēt cōposita ex ab vel ad: cū vtraq; illaz p̄pōnū cōvertat suā cōsonātē in f. sequētē ea. Nec ē incōniens q; b. mutet in u. cū etiā u. aliquā cōvertat in b. ut celebs. cōponit enī a celestē et vitā et ducēs. **S.** quoq; sequētē in eā trāsit b. ut suggesto: oggānio. necnō ēt i subsequētē: ut sumitto. p̄terea omitto. p̄ omittit dicim⁹. **H**ora. in. z. ser. Aut spez deponas: aut arē illusus omittas. subtractib⁹ vñ m. ut pīmā corripiat. Idē patit b. subsequētē p. ut oppono: suppono. Qñq; tñ vt dicit magister bñ abycit b. sequētē p. ut opio: et opio: sicut d. in aperio. **R.** quoq; sequētē p. pletrūq; in eā cōvertit b. ut arripio: surripio. In qbuldā tñ manet imutabilis: ut abrogō: abrado. et hoc sit cā dīe: qz si arrado: arrogo dicerem⁹ p̄ duo r. dubiū cēt: vtrū cēt cōposita ex ab vel ad: cū vtraq; pōsitiō mutet extrema consonātē in r. sequētē r. Itē ob retinet b. sequētē r. ut obruo. Alīs au tez qbuscūq; lris sequētib⁹ itēgra manet b. ut abdo: obdo: subdo: subdolus: abbinc: abluo: sublatus: obliquor: abnego: obnitor: subnixus. Ergo nlla nisi pōsitiō cogat antecedētē syllaba i b. p̄t desinere: nisi qñq; ab a. īcipiat: ut ostēsum est in p̄dictis noib⁹. ita dicit p̄ris. in. z. li. **In** tractatu aut p̄pōnū sic dicit p̄ris. **A**. ab. abs. e. ex. fere cādē signatiōis vim habet. Nā et locales et ipales et ordinates silr iueniunt: l; qñ consonās sequit⁹ a. et e. magis p̄ponunt in appōsitiō: ut a domo et iure. Ab vo et ex. sepissime in cōpōne: nō solū vocalib⁹: l; etiā consonātib⁹ p̄ponunt: ut abigo: abduco: exuro: excurro. In appōnē vocali qdē sequētē semp: ut ab illo ex illo: consonāti raro. Nā a. qdē et e. vocali qdē sequētē n̄ p̄ponunt. Ab aut et ex. consonātib⁹ sequētib⁹ solent p̄poni: si nulla asperitas vocis phibeat. Abs tñ in cōpōne consonātibus solet p̄poni. Ab. oībus in cōpōne preponit lris absq; c. vel q. vel t. ut abbreviatio: abduco: affar. nā b. in f. cōversa est. Aufero in quo b. cōvertit in u. tā euphonie q; dīe causa: ne si affero dicas ab ad p̄pōne: et fero cōponi videat: ut abluo: abnego: ommitto: in quo b. in m. cōvertit: arripio in quo b. in r. cōvertit: asporto in quo b. in s. mutat: sicut et in aspello dīe cā: ne si apperto: et appello dicamus ab ad cōposita esti men. **D**ec p̄ris. vñ vñ. Ab si cōponis elemēta q; cunq; se quunt. L. q. t. tñ sil'he tres excipiunt. **E**x p̄dictis collige q; hec p̄positio ob: his lris sequētib⁹ mutat b. in illas. s. c. ut occido. f. ut offero. g. ut oggānio. p. ut oppono. qñq; subtrahit: ut opio. si aut sequat m. subtrahit b. ut omitto. vel mutat in m. ut ommitto. qñq; tñ itercipit s. cū dictione īcipiente a. et obscurus: obscurus. vñ gdā dixit de p̄dictis. Cur fert grex pomū nūc ob mutat in illas. **E**x p̄dictis p̄z q; opprobriū scribitur per geminū p. Cōponit enim ex

ob et probriū mutat b. in p. De ab: satis p; per p̄dicta. Sub vt vult p̄ris. in tractatu p̄pōnū bis litteris sequētibus mutat b. in illas. s. c. vel f. vel g. vel m. vel p. ut succūbo: succurro: sufficio: suffero: suggesto: sumitto: sumoueo: supparo: suppono: et sic de alijs silibus. In cōpositione vero mō locales vim retinet sub. ut subeo: suppono: subyicio: submittit: subduco: subtrabo. mō diminuituā vñ: ut subrideo: subtristis: suffundo. An vñ sub mutet in r. sequētē r. nō facit metētē p̄ris. in i. 4. li. in tractatu de p̄pōnibus. Sed in. z. li. ut dc̄m̄ est supra. dicit p̄ris. q; b. mutat in s. ut inubeo a quo venit iussi. Cōvertit etiā in s. causa differētie in asperto et aspello: ut supra dixi. De predictis dici p̄t **L**or. fu. ga. mel. por. rus. precedētē sub trahit ad se. quādōg autē remanet b. sequētē c. ut subcinericius: ne ex lucco et cōnere cōponi videatur. **D**icendū est ergo succōtrarie: l; quidaz dicant subcōtrarie per b. Quidaz etiā dicunt obcepēto per b. l; hoc nō habeat a p̄ris. **I**tem nota hic q; fm p̄ris. suscipio et sustuli sunt cōposita a susum vel sursum ad uerbio: et nō a sub pōsitione. Suscipio enim componitur a susum et capio. Sustuli a susum et tuli. q; aut nō sint cōposita a sub p. Nā si in suscipio fuisse b. nō fuisse mutata i s. sequētē c. imo in c. sicut i succuro a sub et currō. Silr si in sustuli fuisse b. nō fuisse mutata i s. sequētē t. imo remāsis set integrum: ut in subtinno. ergo nō sūt p̄posita a sub: l; a susum vel sursum. Suspicio aut et suspicio silr sunt cōposita a susum et nō a sub. Si enī cōposita esent a sub remāsis set b. ibi. et nō fuisse mutata i s. sicut p. in similib⁹: ut substo et subsisto. Cōposita ergo sunt a susum vel sursum. **D**ic tñ scēdū est q; s. qd erat in illo aduerbio susum subtractū est. ppter aliud s. qd erat ex parte illius cōponentis. s. spica vel specio. naz si remāsset ibi sicut in sustuli et suspicio germinaret ibi par consonās atē alterā consonātē. vñ dicit. p̄ris. Suspicio quoq; et suspicio a susum vel sursum cōponunt: sed abyciunt vnum s. qz non pōtest duplicari consonās alia subsequentē consonante: qñ nec antecedētē nisi sit mutata ante liquidam: ut supplex suffragor.

L. nullam superiorez syllabā terminat nisi seqns incipiat a. c. vel a. q. ut bacca: bucca: sic cus: succus. q. ecquis: qcqz atqz. Et hoc quoq; osidit eadēz vim habere c. t. q. Si obciat de needum: necne: necnon ybi p̄cedēt syllaba desinat in c. t. tñ sequens nō incipit a. c. vel a. q. Dici p̄t q; p̄ris. itellexit de cōpositis ex p̄cipali bus partibus. i. nomine et verbo: vel dicas q; nō sunt cōposita: sed sunt irregulares dictionū aggregatōes sub uno ac centu p̄ferende. quicqd aut per d. scribit. Et scias q; c. cuz e. t. i. representat plene sonū suū: ut secus cibus. Cum a vo vel o. vel u. sonū haber littere k. ut caput culex coma: ut q; clam dicit. Itē aidauret q; c. transit in g. a. p̄cedētē ve gngenti. Compositū est ergo a qcqz et centum cōversa c. in g. ppter affinitatē quā habet g. cum n. tātaz enim affinitatem habet n. cū g. q; sepe facit c. conuerti in g. p̄cedētē tñ n. ut quingenti quadringenti: cuius signum est q; si nō p̄cedēt n. c. non cōvertit in g. imo remanet integrū ut ducenti trecenti. **D**e hoc etiā in g. dicam in serius.

D. non terminat p̄cedētē syllabam: nisi sequens quoq; ab eadem incipiat a simplicib⁹ dīcio nibus et in pleriq; cōpositis ut ab addir vel ab addier addo reddo reduco: qd etiā reduco dicit. **U**ir. in. 4. Enei. Eiectam classēm socios a morte reduxit. **D**ic tamen ipsa consonans d. in ad p̄positiōe mutat sequentibus his nouem litteris c. f. g. l. n. p. r. s. t. ut accido accūbo affectus aggero allido annuo applico arrideo assiduus assideo attingo. vñ versus. **L**or. fla. grans. le. nis. pi. ra. sal. ta. ad sibi mutat. Ex quo patet fm quosdā q; dicendum est assūmūtū: non qdsumūtū per d. assūmūtū nō adsumūtū. **I**tem scias q; d.

Pars

I

De litteris terminatib⁹ syllabas.

aliquando nō mutat sequēre, p. sed abyctū: vt aperio: qd cōponit ex ad t pario. alig dicunt qd cōponit ex. a. t pario. sed sequēs dictio icipiat a. g. v. sp. v. l. sc. vt agnitus: aspectus: asce- do. vii vīsus. **L**olit id est rō: qd regula supra a. pris. data ē. Si due pares cōsonātes p̄cēdunt aliquā sonatē vna illa p̄z dīz abyctū: vt asto: ascēdo: ne geminatio sonatē sit ante sonatē: qd nec ante cōsonatē: nec post sonatē dīz fieri geminatio sonatē: nisi altera illarū fuerit ligda. l. vel. r. vt supplico: supprimō. **S**obytis de idcirco: qd cūq; t sīlībō: quo p̄ma syllaba desinit in dīz sequēs nō icipiat a. d. Dico qd ista regula nō semper verificat in cōpositis fīm. pris. t dī fallere p̄t in illis. sīc etiā in his dictiōib⁹: adeo: adiuro. Alijs aut sequētib⁹ līris integra manet. d. in cōpone: vt adbibō: adhereo: admittō: adquiro: aduoco. Inuenit amittit: sīc cōponit ex am. ppōne inseparabili. Amittit enī ex. a. cōponit: vt admiror: t etiā admiror: ex ad. t ex am. ppōne inuenit. **S**ic g. d. itēgra manet sequēte. q. vt acquiro p̄z pris. **S**ed obyctū de qcōz vbi. d. mutat in. c. sequēte. q. vii supra dixit pris. g. d. trāst in. c. vt accidit qcōz. Dico qd hoc intelligēdū ē de hac ppōne ad. qd nō mutat. d. sequēte. q. vt adgro. sīc p̄z p̄textū. **P**ri. g. dīc. Alijs aut sequētib⁹ līris integra manet. d. in cōpone: vt adbibō: admittō: t c. semp̄ exēplificat de ad. t sic de qcōz nō ē obiectio. vīl p̄t oīci qd hec sonatā. d. sequēte. q. remanet itēgra t nō mutat: vt adgro. **P**ocaut dictū ēē videf: qd cū. q. t c. rep̄sentet idē elemētū: videf qd sīc. d. mutat in. c. sequēte. q. vt accipit: ita etiā. d. sequēte. q. sed remanet tūc imutabilis gnālī in cōpositis ab hac ppōne ad. t fere vībz etiā in alijs cōpositis. hoc dico: qd qnīq; mutat in. c. cā euphonie: vt qcōz: t etiā qcqd: vt dicūt gdā. Alij vō dicut qd qcqd scribit p. d. nō p. c. vii nō mutat ibi. d. sīc nec in qcqd vel gdqd. Nec pris. exēplificat nisi de qcōz: vt patuit. Dicit enī. d. in c. vt accipit: qcōz: t sic ex vībz pris. nō habet qd qcqd scribatur p. c. **T**olo etiā te scire qd qdā cognatiō siue affinitas est iter. d. t. z. vii gdā scribētes. d. sepe expr̄munt. z. in sono. antig enī scribēbat medēti⁹ p̄ mezēti⁹. **G**īlīr. affinitatē habet in sono. d. t. t. sīc p̄z in terminatō istoz noīuz: caput: op̄. Parū enī distinguit iter. d. t. t. quo ad sonū. **T**e iter. t. si ne aspiratione: t. t. cū aspiratione est. d. media: vt declarabitur in. h. littera.

F. nullam terminat syllabā: nisi loco. b. vel. d. vel s. vel. x. in ppōnib⁹ sit posita cū sequēs dictio ab eadē icipit sonatē: vt officio: sufficio: affectus: diffi- cilius: dissimilatio: efficio. Et ex hoc quoq; muta ēē oīdīc. f. fīm qd cū oēs semiōcales simplices solēt in medys dictiōib⁹ geminari: hec nō geminat nec terminat eas sicut ille: enī i hīo noīc. p̄prio. s. qnī dīcī. f. **S**z etiā qnī. l. t. r. p̄ponit liquidis more mutarū. De offa nō ē qd: qd cōponit ex ob. t fane: tita. f. ē ibi posita loco. b. t dī offa qdī offans. i. t fante: quia noīcat fanti cū eius os i pleat. vii gdā. Offa noīcat fanti: sīc p̄dest esuriēti. **T**e scias qd. f. magnā affinitatē hīz cū. ph. in sono: vt p̄z in filius: t philippus. t scribif. f. in latinis dictiōib⁹. ph. in grecis: nec tam fixis labris p̄nūciāda est. f. quō. ph. atq; hoc solū interest: vt dīcī. pris. cianus.

B. apud latīnos nullius syllabē est terminalis: nisi cū loco. b. vel. d. ponit: vt in ad. vel. sub. vel ob. ppōne: vt aggēro: agger: suggero: aggānīo. **E**st qnīq; n. p̄ncipalīs syllabē: t ante se assumit. g. vt p̄ nat⁹ gnāt⁹: p̄ noītus gnōtus antig dicebāt. vii ignot⁹: not⁹: nosco: cognosco: noui cognoui: t post. n. c. sepe posita in. g. cōuertit: vt in numeris qdīngēti: p̄ qdrīngēti: a cētū qngēti: septīngēti: octī genti. **A**deo enī n. p̄posita facit in. g. ouerti: qd in qb⁹. n. nō est numeris seruāt. c. vt dūcēti: trecēti: fēscēti: p̄ sexcen- ti. **A**d p̄dictoz declarationē scias qd in his ppōnib⁹ in. t

con. n. altera. n. sequēte plerūq; mutat in. g. vt ignosco: t ce- gnosco: ignotus: cognitus: cognatus: ignominia: ignarus. in quibusdā supradictis subtrahit. n. a p̄dictis ppōnib⁹: qd in altero cōponētū inuenit. g. vt ignarus. vel additē p̄ p̄the- sim: vt dicāt gnosco gnōtū. vii dicendū est dinosco in. g. **C**apīnu faceret dignitū: si ibi esset. g. sicut agnitus: co- gnitus: t participiū preteriti passiū faceret dignitū: sic co- gnitus: qd tū nō dicimus. **T**e scias qd inter. c. sine aspira- tione: t. c. cū aspiratione media est. g. sicut declarabit in. b. **T**e. i. cōsonātā hīz in sono affinitatē cū. g. t inde est qd plures scribūt magister per. g. cū rectius fīm. **D**ug. scribat per duo y. vnū cōsonātā t aliquid vocalē: vt mayster.

D. non potest terminare syllabā. **E**t si oppo- nibus: in gbus videt. h. terminare syllabā. Dico qd hoc fit per apocopam: quia perfecta sunt vocalia. vaha. aha. oha. Nam suīz est interiectionis proferri voce abscondita. In- teriectiones enī significant affectus animi: qui perturbant mentem loquentis: ne perfecte loqui possit. Hoc intellige de dictionibus latinis. Nam in theologia vītūr dictionib⁹ hebraicis: in quibus aspirationis nota post tres mu- tas terminales habetur post. c. vt sadoch: post. p. vt ioseph. aleph: post. t. vt deleth. Item scias qd si aspiratio ponaēt inter aliquā consonantez t vocalēm sequentez in eadem syllabā: tūc aspiratio attribuit sonanti p̄cedenti t nō voi- cali sequēti: vt nihil philippus. Item si dictio incipiēt a voi- cali aspirata cōponit cū alia dictiōe remanente vocali vel muta remanet aspiratio: vt rehabeo. p̄hibeo. exhibeo: sīc si abycit vocalis: abyctū t aspiratio: vt p̄beo. **T**e nulle p̄po- sitiōes vel cōiunctiōes aspirant. regre supra vbi de aspira- tione dīcī. **N**ota ēē qd scīt dīcī pris. iter. c. sine aspira- tione. t. c. cū aspiratōe media est. g. **I**nter. t. sine aspiratōe. t. t. cū aspiratōe media est. d. **I**nter. p. sine aspiratōe: t. p. cū aspiratione siue. f. media est. b. sunt igīf medie. g. b. d. t dīr medie: qd nō ita leniter sonat scīt ille nō aspirate: nec ita aspere scīt ille aspirate: verbi gratia. g. nō ita leniter sonat scīt. c. sine aspiratōe: nec ita aspere scīt. ch. **G**īlīr. d. nō ita leniter sonat scīt. t. sine. h. nec ita aspere scīt th. t dīcī media inter. t. sine aspiratione. t. t. cū aspiratōe. i. iter. t. t. th. **G**īlīr. b. nō ita leniter sonat scīt. p. sine. h. nec ita aspere scīt pb. siue. f. **E**t ideo dīcī media inter. p. nō aspirataz t. p. aspiratam. i. iter. p. t. ph. **E**t notādū est qd in lenibus i. in p̄dictis trib⁹ cōsonatib⁹. s. p. t. c. nō aspiratis pulsus ex- terior est. i. circa labia: qd formant in extremitate labiorū: vt p̄z in eo p̄z platione. In asperis vō. i. in illis aspiratis pul- sus fit interior. i. in gutture: qd in gutture formantur. **M**e- die vō eaz. f. b. d. g. obtinent medium locū: qd nec formantur circa labia nec in gutture: sicut p̄z in prolatōe earum: sed formant quasi in lingua affixa medio palato qui locus est medi⁹ inter guttur t labia. **E**t hec est vna causa qua cōfirmat pris. b. d. g. esse medias p̄dictaz.

R. Nullius syllabe potest esse termi- nalis.

L. quacunq; cōsonante sequēte p̄t antecedē- tem terminare syllabā: vt alb⁹ vīl- cus soldū apheus algeo illud vīlīmus alnūs talpa fulsit al- tus filia mulxi. **O**. t. r. solis sequētibus non inuenit ante- cēdere. l. nam. h. t. k. nec p̄nt post. l. inuenit.

M. terminat superiorē syllabaz qnī sequēs syllabā icipit. a. b. vel. p. vel. altera. m. vt cam- bises ambo comparo imperiū summū hāmon. vii versus. **M**. vel. b. vel. p. nūsq; vult. n. fore prese. **I**lliū ergo loco semp. m. ipse loco. **C**notādū qd inuenit an cōiunctio t scri- bitur per. n. vt ibi. **E**loquar an sileam: t nunq; inuenit in cōpositione. **A**m aut p̄positio numē inuenit in appo- sitione: immo semp in compositione: vt. di. dis. re se am. con.

C. ex predictis p; q; ante.c.d.t.q.f.nō est scribēda.m.s.z.n.
vt nūcubitātūdē: cūdē: idētide: nungd: anfractus. Et mutatā
in pdictis.m.i.n. **I**tē quotiescūg hec p̄positio circū
cōponif cū dictiōe icipiēte a vocali.m.dz scribi: s; nō p̄fer-
ri: vt circūago: circūamīc: circūco. vñ vñs. Circū p̄posita
vocalis si comitēt. M nō p̄ferit: s; sola figura tenet. hoc
aut̄ fit ne.m. videat syllabicari cū sequēte vocali: z pp so-
nuz diffīcile: qz sonus eius terminat labys clausis: s; statiz
debēt labia apiri pp sequētē vocalē. yide etiā i circūco.is.
Citē sciedū q̄ iuenit cō: t cū. **H**ec p̄positio cō scripta per
o.z.n.nunq; in appositiōe iuenit: s; i cōpone tm. Et mutat
qñq; n.i.m. t maxie sequēte.b. vt cōbiuro.m. vt cōmōto.p.
vt cōpono. Quā vñ scripta p.u. t.m.nunq; iuenit i pōne.
Ex quo etiā p; q̄ meū: tecū: secū:nobiscū: vobiscū nō sunt
p̄posita: z ē cū qñq; aduerbiū tgale: vt cū veneris ad me.i.
qñ. Qñq; p̄fectio adiūctiua: vt cuz seruas mibi diligo te.
Qñq; ē p̄positio suīs ablatio: vt yado cū illo ad ecclesiā.
P. terminat antecedētē syllabā sequētib: c. vel
d.vel.f.vel.g.vel.altera.n.vel.q. vel
s.vel.t.vel.i.vel.u. etiā p̄sonātib: positis: vel.x. vt man-
cus: cōduco: cōfiteor: cōgruus: annus: ingro: p̄st: antoni: p̄iu-
go: cōuerto: anxi. Naut sequēte.b. vel.p.in.m.cōuertit: vt
imbuo: spius. L.vñ: vel.m. vel.r. sequētib: in eas cōmuta-
tur: vt collido: cōmunis: corrupo. Et pene vñcūq; con p̄posi-
tio ante dictionē ab.r. icipiētē cōponif. **H**oc idē patitur: z
hoc recte cū nec in simplicib: iuenias dictionib: n. ante.r.
nisi forte i aliquo p̄po noie: vt benricus: conradus. Et hoc
p; q̄ he p̄pōnes. in. t con. si cōponant cū dictiōe icipiēte
ab.r. vñl. l. uertūt. n. in illas: vt irruo: collido: illudo: corruso.
verūt con cōposita cū dictiōe icipiēte ab.r. qñq; retinet
n. t ideo dīc. vñl. pene. t fit cā dīc: vt xīgo: gas: fuisse enī
ibi cōcidētia iter p̄mā psonā huius vñi corrigo: gis. t p̄mā
huius verbi corrigo: gas. Fm quodā file iudiciū de silibus
habet. **I**tē scias q̄ hec p̄positio con qñq; in pōne p̄dit
n. sequēte vocali: vt coeo. is. a. con. t eo is. subtracta. n. causa
euphonie. qñq; uertit. n. in. m. vt comedo. dis. t hoc ēt fit
causa euphonie: z syllabicaf. m. cū sequēti syllaba: t non cū
p̄ma. Et hoc accidit p̄p̄mutatiōez p̄sonātis. **E**t si obuci-
as: ois p̄positio ita syllabicanda est in pōne: sic p̄ se: vt ha-
bet a p̄ris. dico q̄ hoc vñscit qñ p̄positio remāt itegra. h
aut̄ corrūpt: cū. n. uertat i. m. **S**i vñtra istes dicēs. gā
sili potuit fieri in hoc vñbo coeo. is. vt cōuerteret. n. in. m. t
dicāt comeo. mis. mit. dico q̄ fuisse ibi cōcidētia inter se-
cundā t tertiā psonā huius vñi como. mis. mit. q̄re cā vitā
di cōcidētia illā nō ibi uersa fuit. n. in. m. imo subtracta est
n. cā vitādi cacephaton. **I**tē nō q̄ sic dīc. bug. in erge.
En apud grecos tātu valet quātū in apud latinos. vñ noia
grecā siue notha q̄ pdicta positionē habet in sui pōne pñt
scribi idifferēter mō ḡ en: mō p̄ i: vt entiema: t itimēa: ener-
gumīn: iergegumīn: encaustū t caustū: t sic de sillib: dicas.
P. nullam terminat syllabā: nisi sequēs icipiat a
probrum approbatus.

Q. non potest terminare syllabā: qz. q. t. k. sem/
per in initio syllabarū iueniunt: t apō ūtiquos pōebat cui. p. q. sic t qui p̄ cu syllaba: t quur
p̄ cur: vt supra dīxi in. q. t. k. de lra. **E**t scias q̄. q. nunq;
pōt syllabicari vel scribi: nisi sequētibus duabus vocalib:
que sunt in eadē syllaba secū. vñl. ille nrūs quis scribat
per. q. ḡtūs aut̄ eius nō scribi: per. q. sed p. c. vt cuius: qz in
cuius. i. cōsonās est nō vocalis. Patet etiā ex hoc q̄ equis
equi: t equus equa equū: t silia debēt scribi p̄ duo. n. voca-
lia ambo: vt supra dīxi in. u. p̄sonāte vñi eḡ de littera.
R. quacunq; cōsonāte sequēte pōt terminare

litteris terminatib: syllabas

luceo: iterluniū: carniē: carnis: corpus: argpotēs: arquiten?
curlus: morsus: artus: piurus: curius: perxes. In ḡbusdam
tū cōpositis innenio. l. in. r. uerti: vt itelligo t pellicio p̄ u
terlego: t plicio: pellego: p̄ plego: pelluceo: p̄ perluceo.

S. nullam supiorē syllabā terminat in simplici di-
ctione: nisi sequēs icipiat ab eade: vt cas-
sus: z nisi in cōpositis ab his p̄sonātib: icipiat. s. c. f. g. m. p.
t. vel. i. z. u. p̄sonātib: vt obscurus: discutio: trāsferro: trans-
gredior: trāsmeo: displico: disternat: disiugit: trāsueho. In
oib: pdictis p̄pōnib: est. s. termītēs p̄pōnis. Nā in simpli-
cib: dictiōib: necesse ē. s. z. c. ē. eiudē syllabe: vt pascua lu-
scus. M. etiā vel. p. vel. t. sequēte. s. in simplici dictione. s.
eiudēz syllabe secū est: vt cosinus: p̄spēr: testis. Et scias q̄
p̄ris. in. li. y. maio. obscure determinat de. s. **C**ire etiā
debes q̄ ait p̄ris. in. xiij. li. Ab. m. vel. u. loco p̄sonātis inci-
piētib: solet in cōpositione p̄poni. a. vt amēdo: amens: que-
ho: ante. q. in appositione abs: vt abs quolibet. ante. c. vero
vel. t. in. cōpositione: vt abscōdo: abscēdo: abscido: abstra-
ho: obstruo: abstineo: frequētā tamē. a. tab. t abs. vñbis pas-
siuis vel ablatiuis iungūt: vt amor: a viro vel ab illo: acci-
pio ab illo: vel abs quolibet aufero: vel ab illo aufero. **H**ec
p̄iscianus. Abs etiā in appositione iuenit cū dictiōe
incipiēte a. t. vt p̄ce hoc abs te. **H**ec abs ēt dīxi in b. **I**tē vt
dicit p̄ris. in. i. q. li. **H**ec p̄positio trans t p̄ponit t separā: vt
transueho: trāsferro: trans padū: trās tybrum, t qñ cōponit
cū dictiōe icipiēte a. d. vel. n. vel. i. cōsonante amittit ns: vt
trādo: traduco: traño: traycio: traieci: cum. i. vñ vocali re-
manet integrā: vt trāsus: t ēt cū alys vocalib: vt trans-
itus: transeo. Ex dictis p; q̄ in Mat. i. ca. dōm est cuz nol-
let ēt traducere: vt abyciat: tā in scriptura q̄ in p̄nūciatio-
ne ns. **C**itē vt in eodē lib. dīc p̄ris. **D**i vel dis p̄positiōes
semp in pōne iueniunt: t hñt eandē significationē quam
ab t abe: sūt qñt separatiue: vt dinido dis. diduco: distrabo:
discurro: qđ dia p̄positio apud grecos facit. **E**t sciēdū
q̄ tūc dis p̄ponit qñ sequit. c. vel. f. vel. p. vel. s. vel. t. vel. i.
loco cōsonātis: vt discubo: discutio: differo: diffido: diffim-
do: in q̄b. s. in. f. uertit euphonie cā. displico: disiputo: di-
socio: dissero: distrabo: distribuo: distorqueo: disiect: disiū-
go. Allys vñ ḡbusciq; p̄sonātib: seqntib: dīponit: vt di-
gnoseo: dimitto: diduco: digero: dilitio: diruo: t vñcūs p̄duci-
tur di: excepto: dirimo: t disert. Luca. i. 5. Et nō admisit di-
rimit suffragia plebis. **B**ora. Secūdi calices quē nō fecere
disertū. **C**ōponit aut̄ dirimo a. di. tars iterposita. t. cā. eu-
phonie. disert: vñ componi a. di. tars iterposita. s. **T**et
nota q̄ di qñq; cōponit cū dictiōe icipiēte a vocali: t unc
aliqñ recipit reā euphonie vel cā vitādi biatū: vt dirimo.
Qñq; recipit. s. vt disert. **L**ñ scias q̄ bis t tris cū compo-
nuntur cum dictiōe icipiēte ab f. abyciūt. s. t p̄ma corri-
piūt. Nā. i. aii. f. siue ph. p̄ducit vt ripheus: p̄ter p̄posita a.
numeris: vt bifidus: trifidus: bifari: t similia.

T. si superiorem finit syllabā nece ē seqntib:
quoq; ab ea icipit: vt omitto
quotta attic: attiet. **S**i opponat de atq; atubi: astubi vñcū
postq;. Dico q̄ nō sūt p̄p̄nes: sed poti? qđā irregula-
res dictionū aggregatiōes: t sic obiectio cessat.

E. nullam terminat syllabam in media dictione
nil in cōpositis a p̄positione ex q̄ in-
tegra manere pōt sequente. c. vel. p. vel. q. vel. t. vt excuro
expello exquirō extendo. **G**. etiā sequente ex abycis. s. ve-
re exequor. vñ versus. **E**. p̄cedente cadit. s. de pte sequente.
L. quoq; sequente iuenit in hoc noīe exlex ex itegra. **E**.
enim sequente in ea cōuertit. x. vt efficio effundo effero. **E**.
teris vñ cōsonātibus sequitib: e. nō ex p̄poni solet. ita dī-
cit p̄ris. in. z. maio. In. i. q. aii. lib. sic dīcit. **E**tiam in appo-
sitione t compositione iuenit ante. b. d. g. l. m. n. r. t aii. u.
z. i. loco cōsonantium positas: vt ebibo educo egero eludo

emineo: enarrō: eruo: eripio: eucho: exicio: quod cōponit ab e. et iacio cōuersa. a. in. i. vñ dñ scribi p. duo. y. Reliquis vñ s̄lōnātib⁹ sc̄ntib⁹ ex ppōit nō. e. s. c. vt exubo. f. vt efficio: effūdo: effero: i. qb⁹ t̄ silib⁹. x. in. f. cōmutat euphonie cā. b. vt horreo: exhorreo: exhibeo. p. vt expello. q. vt exqro. t. vt extēdo. Vocalib⁹ quoq; sequētib⁹ tā i appōne q̄ in cōpōne ex ppōnit: vt exaro: exegi: exigo: exolet⁹: exulcerō: exequa: tur: exaudio. Si vñ sequēte. x. abycit. s. vt exequor ab ex t̄ sequor. **G**z q̄ris de hoc p̄ dicit p̄ris. q̄ in. x. nulla syllaba terminat̄ i media dictiōe: nisi i cōpositu a ppōne ex. q̄ i tegra manere pōt sequēte. c. r̄. Inueni⁹. n. initia in dextera: dextrosuz: sexcēti: sexdecim: text⁹: sexaginta: t̄ silibus. **A**d hoc dico p̄ pris. hic obscure locut⁹. vñ p̄dicta vba eius a diversis dīversimode exponunt. Quidā. n. dicūt p̄ intelligit de cōpositis t̄ nō simplicib⁹: t̄ sic nō ē obiectio de text⁹: q̄ simplex ē. p̄ aut̄ definat in. x. in media dictiōe: testa p̄ris. dices in. xi. lib. **E**nīcedēte vñ iuenio in tus: vt a expo text⁹. sic ḡ intelligit de cōpositis: s̄z qdā coartā hāc regulā ad cōposita ab aliq; ppōne: t̄ sic nō ē obiectio de sexdecim: q̄ nō ē cōposita a ppōne: s̄z a noīe: t̄ tūc est sensus. Nulla syllaba in iūctura cōponis dīsinit in. x. in aligb⁹ cōpositis a ppōne: nisi in cōpositis ab ista ppōne ex. q̄ integrā manere pōt sequēte. c. r̄. **Q**uidā vero dicit p̄ gnāliter itēlligēdū ē qđ dicit p̄ris. Nā nulla syllaba in iūctura cōponis dīsinit in. x. nisi in cōpositis ab ex. **G**z ḡ obycia tur de dextrosuz: dico p̄. x. nō ē ibi in iūctura cōpositiōnis: siue in media dictiōe: seu in fine p̄mi cōponētis: imo ē ibi. r. Lōponit. n. a dextera t̄ versuz. **E**t scias q̄ tūc dicit p̄. ponit in iūctura xpōnis. Lōponit. n. a sex t̄ cēti. **A**d hoc dicūt qdā p̄ sexcēti p. s. dñ scribi: qz. x. mutaf̄ i. s. Alij dicūt p̄. x. abycit: t̄ sic fecēti: t̄ sedecim scribunē sine. s. t. x. t̄ hoc magis mibi placet. Sexaginta enī cōponis q̄ nō ē finis p̄mi cōponētis: t̄ nibil addit̄ iter cōponētis. **G**z tūc opponi⁹ de. x. sexcēti: quia hic. x. ē in iūctura xpōnis. Lōponit. n. a sex t̄ cēti. **A**d hoc dicūt qdā p̄ sexcēti p. s. dñ scribi: qz. x. mutaf̄ i. s. Alij dicūt p̄. x. abycit: t̄ sic fecēti: t̄ sedecim scribunē sine. s. t. x. t̄ hoc magis mibi placet. Sexaginta enī cōponis q̄ nō ē finis p̄mi cōponētis: t̄ nibil addit̄ iter cōponētis. vñ nibil phibet qn scribat p. x. Alij qui sūt ḡ intelligit p̄dictā regulā in simplicib⁹ t̄ cōpositis. vñ sic exponit vba p̄ris. In. x. nulla syllaba terminatur in media dictiōe: nisi sequēte. c. vel. p. vel. q. vel. t. t̄ hoc apparat̄ i cōpositis a ppōne ex. q̄ itēgra manere pōt in his v̄bis: expello: excuro: exqro: extēdo. **P**redicta regula sic itellec̄ta ē plana: t̄ v̄scit tā i simplicib⁹ q̄ i cōpositis gnāliter.

V. VOCALIS est: t̄ iō pōt terminare syllabā: t̄ incipiente: sicut omnes vocales faciunt.

J. IN PEREGRINIS dictionib⁹ semp in p̄ncipio inuenit syllabe. Et si antecedat alia syllaba necesse est eaz vel in vocalē desinere: vt gaza. vel in. n. vt melā: otos. vel in. r. vt ariobarzanes. **G**z op̄ponit de achāq; vbi. z. non in p̄ncipio: sed in fine syllabe est. **P**ōt r̄deri q̄ nomē hebreū est. p̄ris. aut̄ de latinis v̄l. grecis dictionib⁹ itēlligit. **E**t scias q̄ p̄egrinū hic pp̄ie appellat̄ grecū. Aliqñ aut̄ sub p̄egrinō cōprehēdit grecā dīctiō t̄ barbara. aliqui oīs dīctiō q̄ nō ē in pp̄ia lingua.

D. DE QUATUOR ACCIDENTIBUS SYLLABE

B. DIRIMUS de litteris terminatib⁹ syllabā: nūne de accidētib⁹ syllabē dicam⁹. **E**t scias q̄ ḡ vñicūq; syllabe accidit tenoz: spūs: t̄ps: numerus lītarum. Tenoz acutus vel grauis vel circūflexus. in dictiōe tenoz siue accētus certus absq; ea dictione īcert⁹: nō pōt tñ siue eo ēē. Sili spūs asper vel lenis. T̄ps vñ vel duo: vel etiā vt quibusdā placet vñ t̄ semis: vel duo t̄ semis: vel tria. vñ: vt si vocalis est breuis p̄ se: vt eo: vel etiā in uno cōsonans simplex sequat̄: vt caput. vñ t̄ semis in cōib⁹: vt labryme. **E**t sciēdū q̄ nō solū ante. l. vel. r. s̄z etiā ante. m. v̄l. supra docuimus: t̄. n. posite mute faciūt cōes. **T. M.**

De accētu generali

ante. n. posita faciūt quidē cōes syllabas. Illud quoq; nō ē p̄termittēdū q̄ trib⁹ ɔsonatib⁹ sequētib⁹ pōt fieri cōis syllaba q̄i i p̄ncipio syllabe sequētis post vocalē correptā s. t̄ muta: t̄ post eā ligda sequit̄. Quippe cū. s. i metro subtrabi more soleat veterū: vt Hora. sermonū. li. i. Liquim⁹ insani ridētes p̄mia scribe. In longis nā vel positione duo sunt t̄ps: vt dos. ars. Duo t̄ semis: q̄i post vocalē nāliter lōgaz vna sequit̄ ɔsonās: vt sol. Tria q̄i post vocalē nāliter longā due ɔsonatēs sequunt̄: v̄l. vna duplex: vt mons. rex. T̄n in metro necesse est vñāquāq; syllabaz vel vnius vel duū accipi tēpōz. Numerus. s. litterarū accidit syllabe: qz vt supra diximus nō minus q̄ vnius: nec plus q̄ sex littērārū apud latinos potest inueniri syllaba.

Prima pars huius operis de orthographia explicit.

Secondā pars de accētu: siue secundus liber incipit.

Xpletā iāz per gratiā dei pri-
ma parte hui⁹
opis: q̄ orthographia: nūc de sc̄da p̄. s.
de accētu videam⁹. **D**e accētu aut̄ h̄
mō dicem⁹. p̄ ostēdem⁹ qd sit accētus: t̄
quot sunt. 2: ponem⁹ regulas genera-
les accētus: t̄ q̄ones circa eas. 3: mani-
festabim⁹ q̄ t̄ quot loca obtineat accētus: t̄ q̄re. **Q**uarto āt
ponem⁹ q̄idā regulas gnāles valētes ad accētu cuiuslibet
syllabe. **Q**uinto subīngem⁹ regulas spāles de accētu p̄me
syllabe t̄ medie syl. t̄ sumat̄ h̄ largo mō accētus ēt ad t̄ps.
6: dicem⁹ de accētu p̄tiū ideclinabilium. 7: de sex ipedi-
mētis accēt̄: t̄ de dubiis circa ea. **D**e accētu gnāli.

Accentus est regularis modulatio vocis sc̄a in sl-
gnificatiua p̄nūciatiōe p̄ncipalē adia-
cens vñ syllabe. regularis dī ad dīiaz metrice modulatio-
nis: t̄ mellite: q̄ accētu nō s̄ficit regularē. **A**diacet āt accē-
tus p̄ncipalē vñ syllabe: q̄uis fm ipz totalē dictio iudicet.
Et dī accēt̄ ab accīmēdo. i. ad significādū aliquid canēdo:
q̄i accēt̄ ad hoc iūēt̄ est: vt significatio dictōis meli⁹ di-
stinguaſ. **T**res aut̄ sūt accent⁹. s. acut⁹: grauis: t̄ circūflex⁹.
Acut⁹ fit per elevationē vocis. vt in p̄ma syllabo h̄ noīs
dñs. Grauis fit p̄ inclinationē vocis: vt p̄z i media t̄ ultima
syllabis h̄ noīs dñs. Circūflex⁹ aut̄ fit p̄t p̄ elevationē:
p̄t p̄ inclinationē vocis: vt p̄z in penul. h̄ iñfinitiui amare.
vñ dicit p̄ris. in. li. de accētu. Accēt̄ acut⁹ iō iuent⁹ est: qz
acut⁹ siue eleuat̄ syllabā: grauis vñ eo q̄ depīmat atq; dpo-
nat. Circūflex⁹ iō qz depīmat t̄ acut⁹. **E**t nō q̄ qdā dīt̄
circūflexū nibil ee in t̄pe nō: ponētes illū sub acuto: s̄z er-
rāt penit⁹. **H**ām t̄ arte loquētes: qz iter acut⁹ t̄ graue opz
mediū iueniri. **D**uo vñ sūt p̄ncipales accēt̄. s. acut⁹ t̄ circū-
flexus: grauis. n. est sc̄dari. **C**In nulla ḡ dictiōe p̄t eē fil-
acut⁹ t̄ circūflex⁹: nec duo acut̄: nec duo circūflexo: reliq; syllabe
iñsēdē dictōis grauiſ. **E**t h̄ ob̄uaſ i simplici dictiōe:
vt roman⁹: t̄ in xpositis: vt malesan⁹: yno. n. accentu regit̄
p̄ncipali. **N**otā ūt̄ q̄ nulla syllaba brevis circūflectit̄.
Cte oīs dictio monosyllaba nālēr brevis acut⁹: vt qz dī-
nalēr lōga circūflectit̄: vt sol. t̄ p̄x. **C**te in bisyllabis si p̄
fuerit lōga nālēr: t̄ vlt. brevis: p̄ma circūflectit̄: t̄ vlt. graua-
tur vt ham⁹: t̄ vrbe. In oībus alijs bisyllabis acut⁹ p̄ma. t̄
vlt. grauaſ: siue ambe sint lōge: vt estas: siue breves: vt ma-
re: siue p̄ma brevis t̄ vlt. lōga: vt amāt̄: siue sit p̄ma brevis
nālēr: s̄z lōga positōe: vt frāgo: parco: arceo: fontes: nact⁹: ces-
si: gessi. In polisyllabis. i. in trissyllabis: t̄ sic deinceps. si pe-
nul. breviſ: anpenul. acut⁹: vt vñs t̄ mā. **R**eliq; grauaſ.
Si vñ penul. sit lōga nālēr: s̄z vlt. breviſ: penul. circūflectit̄
tur: vt amare. In religs aut̄ polisyllabis penul. acut⁹: t̄ reliq;
grauiſ siue penul. t̄ vlti. p̄ducant̄: vt amarēt̄: siue penul.
sit brevis nāliter: sed lōga positiōe: vltima exītē longa ses-
breui: vt p̄stringit: vlt. p̄stringit: vlt. p̄stringit.